

NIJPEND TEKORT

Bij de start van het academiejaar wordt pijnlijk duidelijk dat Vlaanderen bezaaid is met "slapende" studentenraden. Zo blijkt VVS (Vlaamse Vereniging van Studenten) tijdelijk een slapende bestuurder nodig te hebben om als studentenraad nog rechtsgeldig te zijn. Ook elders raken mandaten niet opgevuld en blijven cruciale dossiers onaangeroerd liggen.

PIETER HAECK

Het was het vroegtijdige ontslag van VVS-bestuurder Jonathan Scarlino waardoor de pijnpunten zichtbaar werden. VVS telde daardoor immers nog maar twee bestuurders, wat volgens de vzw-wetgeving één te weinig is om nog rechtsgeldig te zijn. De noodoplossing bleek simpel. Scarlino's ontslag werd door de AV in beraad gehouden, zodat VVS de periode tot nieuwe verkiezingen zonder juridische problemen kon overbruggen.

VVS-voorzitter Michiel Horsten is er van overtuigd dat deze slapende bestuurder geen invloed had op de inhoudelijke werking van de studentenraad. "Wij voeren een politiek waar we mensen buiten de Raad van Bestuur meer verantwoordelijkheden willen geven. Op die manier proberen we de werklast aanzienlijk te verminderen."

PRECAIR

Toch is dit geval symptomatisch voor de situatie binnen andere studentenraden. Bij StAL, de studentenraad van de Associatie K.U.Leuven, vinden de drie bestuurders van vorig jaar geen opvolgers. Hierdoor krijgen bepaalde dossiers geen gehoor, simpelweg omdat de bestuurders er geen tijd meer voor kunnen maken.

StAL-voorzitter Jelle Mampaey: "Ik volg in minimale mate de zaken op, maar mijn collega heeft bijvoorbeeld geen tijd om de begroting voor het nieuwe academiejaar op te stellen. Dit kan onze relaties met de Associatie zeker vertroebelen."

Dat de situatie van VVS en StAL precair is, heeft deels te maken met het feit dat zij overkoepelende studentenraden zijn. "Wij staan eigenlijk nog een trapje verder van de student af dan de studentenraden van universiteiten of hogescholen," zegt Jelle. "De studentenvertegenwoordigers die daar actief zijn, zijn vaak laatstejaars, die maar moeilijk doorstromen naar ons."

VVS weerlegt op hun beurt dat zij ver van de student staan, maar haalt andere redenen aan voor het tekort. "De drempel om naar VVS te gaan is voor de modale student misschien hoog. Wij moeten vaak vergaderen met onder meer de rectoren, wat misschien afschrikt."

MANDATEN

Het probleem reikt echter dieper dan louter het tekort aan bestuurders binnen VVS of StAL. Studentenraden van universiteiten of hogescholen hebben evenveel moeite om de verschillende mandaten op te vullen. LOKO (Leuvense Overkoepelende KringOrganisatie) heeft nog altijd drie mandaten openstaan voor de Academische Raad van de K.U.Leuven, die veel van de strategische beslissingen van de universiteit vastlegt. Ook voor onderwijs en externe functies staan er bij LOKO nog veel mandaten open.

Bas Van den Bogert

Het probleem is echter het meest urgent bij verschillende hogescholen binnen de Associatie K.U.Leuven. Zo heeft de studentenraad van de KHLimburg al drie jaar dezelfde voorzitter, maar vindt die, net zoals zijn collega van Lessius Mechelen, geen opvolger.

VERVOLG ZIE P. 2

Ten Tweede

Leerkrediet

U heeft afgelopen week waarschijnlijk heel wat fakbars bezocht. Pintjes aan één euro, dat drinken we graag. Toch wordt het tijd om te studeren om later niet in de problemen te raken. Of nu al met uw leerkrediet. Leerkrediet en de problemen, te vinden op pagina 4.

MISERIE MET HET
LEERKREDIET, P. 4

Homo's en voetbal

Homo's en voetbal, het is geen knaller van een combinatie. Misschien kent u wel een janet in uw caféploeg, maar in eerste klasse zijn ze zeldzaam. Wel geen doucheverhaaltjes, want die zijn er niet. Wat u dan wel te lezen krijgt: een getuigenis die er knal op zit.

OVER BALLEEN ENZO, P.7

Maddens en Hooghe

Als u nog niet genoeg gelezen hebt over de regering die er nog steeds niet is, blader dan door naar pagina 9. Daar vindt u een interview met professoren Hooghe en Maddens, die hun licht laten schijnen op de laatste nieuwe ontwikkelingen en een voorspelling doen over hoe het nu verder moet.

POLITIEK EN AL, P.9

Alma De Spuy

Maaltijden 10 cent duurder, filmtickets 6 euro 80. Drankautomaten 10 cent duurder. En toch slagen ze er nog niet in om winst te maken. Lees er alles over op pagina 6.

THE LOSING PLACE, P.6

Beeld |

Het was mooi weer. Het was weer mooi. Een studentenwelkom waarbij de late avondzon je lichtjes melancholisch maakte. *Raise Your Glass to the Night*, zingen die van Balthazar al wel eens vaker.

En of we dat deden. Ons glas heffen op de nacht. Samen met fotograaf Joachim Beckers. Wat een stoere beer, die Joachim Beckers.

Schol!
(ph)

(advertentie)

GROEPT
INTERNATIONALE HOGESCHOOL LEUVEN

WWW.GROEPT.BE
ENGINEERING • ENTERPRISING • EDUCATING

Veto Trakteert
KNUFFELS VAN DE
REDACTIE,
's MEIERSSTRAAT 5!

VERVOLG P. 1

INTEGRATIE

Voor StAL, LOKO en de studentenraden van de hogescholen weegt het nijpend tekort aan studentenvertegenwoordigers bovendien op het dossier van de integratie, dat op het eind van dit jaar klaar moet zijn. De inkteling van verschillende hogeschoolopleidingen in de K.U.Leuven vereist immers ook heel wat overleg tussen de studentenraden.

“Door het tekort aan studentenvertegenwoordigers is de coördinatie in dit dossier weg, waardoor de verschillende studentenraden een eigen koers aan het varen zijn,” aldus Jelle. Bram Smits, voorzitter van LOKO nuanceert: “Het zou weinig zoden aan de dijk zetten om nieuwe mensen te werven voor externe dossiers, zoals de integratie. In die gevallen wordt dat beter gecumuleerd met andere mandaten.”

STATUUT

Of het tekort van studentenvertegenwoordigers op een bredere trend wijst, daar is men echter uiterst voorzichtig over. “Ik weet niet of het moeilijker wordt om mensen aan te trekken voor vertegenwoordiging,” aldus Bram Smits, voorzitter van LOKO. “Wel baart het zorgen dat

we ook moeite hebben om de meer prestigieuze functies, zoals die van Academische Raad, op te vullen. Vroeger situeerde het probleem zich enkel bij de ondersteunende functies.”

Volgens de betrokkenen zijn er verschillende oorzaken voor het verminderde enthousiasme. “Een jaar voltijds vrijwilligerswerk is veeleisend en, in tegenstelling tot de buurlanden, zijn er geen studiefaciliteiten in de vorm van studiepunten of vergoedingen,” zo stelt Michiel. “Vrijwillig aan vertegenwoordiging doen naast studeren, is mooi, maar er zijn grenzen aan. We zouden dit meer moeten inbedden in het systeem.”

Hoe de universiteiten en de beleidsmakers staan tegenover een vrijwilligersstatuut, is hoogst onduidelijk. Toch werd vorig week, in de marge van de opening van het academiejaar, onder meer door rector Waer en vice-rector Baelmans gepleit voor zo'n statuut.

Voorlopig is een tekort voor vele studentenraden echter een harde realiteit. Toch hoeft dat de werking niet meteen te hypothekeren, klinkt het unisono. “Nu we minder mensen hebben, moeten we gewoon keuzes durven maken en onze prioriteiten leren stellen,” aldus Michiel. Eénzelfde geluid bij LOKO. “We moeten durven evalueren in welke raden we het belangrijk vinden om te zitten en in welke niet,” aldus Bram.

Splinter Bis

Het is altijd een bizarre ervaring, wanneer een bepaald medium commentaar geeft over een ander medium. Er zijn echter momenten dat *trop* teveel is en teveel *trop*. De manier waarop de voltallige pers de afgelopen week zich op de *web lectures* stortte, was bij wijlen erg genant.

Iedereen kon verwachten dat de Faculteit Sociale Wetenschappen haar staart wel moest intrekken, na alle heisa en meerdere voorpagina's. Het moet gezegd: *De Standaard* plaatste het stuk pas op de voorpagina na een bezorgde brief van een ouder. Daarna ging echter alles en iedereen aan de haal met het verhaal.

Voor de protesterende studentenraden was het een dankbare golf om op mee te surfen. Een golf die echter alle nuance overspoelde, iets waarvoor de pers absoluut te beschuldigen valt. Een meermaals gehoorde redenering in de media was het feit dat de internetlessen gelijk stonden aan het verplicht brossen van de les in se.

Dat is gewoonweg niet correct. Brossen betekent in verschillende encyclopedieën nog altijd “spijbelen, verzuimen van de les”. Als je de mogelijkheid bezit om de twee uur van je les via een video-opname te volgen, lijkt “brossen” mij een totaal incorrecte term. Je kan niet fysiek aanwezig zijn, maar krijgt de vereiste lesmaterie wel in ideale omstandigheden opgeleefd.

Laat het duidelijk zijn. Ik voer hier geen heksenjacht tegen de studentenraden. Zij hebben een bepaalde overtuiging en maken gebruik van de media om die ten gronde te verspreiden. De media, daarentegen, bezitten tegenwoordig een vervelende neiging om zich flexibel op te stellen tegen een opinie die populair, makkelijk of breed gedragen is.

Het stoorde mij bijvoorbeeld enorm dat in de hele discussie over de internetlessen er amper werd gefocust op het achterliggend probleem. Deze internetlessen werden

in de eerste plaats ingelegd om de problematiek van de volle aula's aan te pakken. In de discussie zelf verdween dat helemaal naar het achterplan. Ga echter maar eens naar een aula volgende week in het Leuvense. Trappen zitten zal er geen zeldzaamheid zijn.

Het was een vraag die ik miste de afgelopen week, van de pers aan de heren/vrouwen studentenvertegenwoordigers. “En hoe denkt u dan het probleem van de overbevolking van de aula's aan te pakken?” Ergens mompelde een studentenvereniging vaag uit eigen beweging dat ze het probleem “beseften”.

Het was een pijnlijk eenzijdig debat afgelopen week. Als journalisten even iets dieper hadden gevraagd, waren misschien aan de kant van de studenten ook pijnlijke tegenstrijdigheden bloot te komen liggen. Dat gebeurde echter niet.

En dan blijkt die dekselse Oosterlinck toch weer gelijk te hebben. De jeugd wordt verpamperd in dit soort dingen. We krijgen altijd gelijk, we krijgen amper lastige vragen te verwerken. Wanneer wij iets luid van de daken schreeuwen, worden we amper tegengesproken. Geef hen snel gelijk, dan zwijgen ze tenminste.

De media ontgoochelen vaak, maar dit keer was er zelfs niemand meer die er nog iets over zei. We zijn het blijkaar gewoon geworden dat kranten het debat niet meer benaderen vanuit verschillende invalshoeken. De mediastorm passeerde, maar de boer, hij ploegde voort.

PIETER HAECK

De auteur in kwestie is zelf een amateur-journalist en valt misschien ook wel eens te prooi aan de ten laste gelegde feiten.

HE! IK ZOU OOK WEL EENS GRAAG ZO'N VETO MAKEN!

(GEEF TOE, WE BRENGEN GEWOON
ONDER WOORDEN WAT IEDEREEN AL DACHT)

REDACTIEVERGADERING ELKE VRIJDAG

om 16.00h te 's Meiersstraat 5
(dat is tussen de Muntstraat en het Hogeschoolplein)

Splinter | Didactiek 2.0

De opening van het academiejaar toonde nogmaals aan waar het universitair onderwijs in Vlaanderen schijnbaar mee te worstelen heeft. De student is niet geïnteresseerd. Mist motivatie. De oplossing? De K.U.Leuven kiest eieren voor haar geld via systemen zoals het leerkrediet.

Elk beleid dient echter *carrots* en *sticks* te hebben. De stok is bedoeld voor de flierefluïters onder ons en slaat toe bij de studenten die een jaartje bissen. Bij studenten die hun examens vijf maanden op voorhand niet goed plannen. De stok slaat hen hard op de blote biljetjes.

Maar hoe zit het met de wortelen, beste universiteit? De universiteit zou zelf wel eens aandeelhouder kunnen zijn in de schuld van 'onze gedesinteresseerde generatie' – wat op zich al een grove onderschatting is van de huidige studenten. Al te veel richtingen bestaan in essentie uit een opeenvolging van klassieke hoorcolleges. Geen wonder dat de studenten niet luisteren.

TWITTEREN

Misschien moest de K.U.Leuven het maar eens over een andere boeg werpen met die studenten. Sinds ik me aan een andere universiteit inschreef, ging ik kopje onder in de studierichting. Ter illustratie: een maand voor de start leerde ik collega-studenten kennen op een facebookgroep die de universiteit aanmaakte. Ik volg ondertussen docenten, professoren en medestudenten op Twitter. Ik krijg dagelijks drie Youtube-filmpjes voorgeschoteld in de aula of het seminarieelokaal en krijg ze ook nog eens doorgelinkt via Facebook als ik thuiskom.

En wat blijkt? Medestudenten maken blogs aan over hun vakgebied. Ze twitteren vragen en commentaren over de leerstof naar elkaar én naar de proffen. Beiden twitteren terug. Ze delen interessante links, filmpjes of activiteiten op Facebook. En voor de lezer die misselijk wordt van al deze virtuele interactie: ze gaan nadien ook gewoon samen een pint drinken.

KOSTELOZE LUXE

De K.U.Leuven is een klassieke universiteit. Deftig. Dat is een beeld dat boven de campus, in de aula en in de hersenpan van moeder en vader hangt. Mocht de universiteit zichzelf wat meer openstellen naar de jonge generatie en diens interactie, dan zouden ze de rijkdom ervan ontdekken.

Bekijk het even zo: wat een luxe hebben universiteiten dezer dagen eigenlijk niet? Ze kunnen hun studenten bereiken tot op kot, via talloze platformen. Ze hebben een ton aan didactisch materiaal ter beschikking op het internet – van video over audio tot foto en tekst. Allemaal openbaar en beschikbaar buiten de lesuren. En het kost hun geen cent (op de nodige inspanning en tijd na).

Proffen, departementen, coördinatoren en monitoren: allemaal aan de Facebook! Surfen op Youtube! *Sharen*, die handel! En verplicht drie vragen per hoorcollege de aula invuren, liefst nog via Twitter! Een universiteit is meer dan een hoop studenten in een hoorcollege. De universiteit kan beter ook eens naar zijn studenten luisteren.

LAURENS CERULUS

De schrijver van deze splinter leeft sinds kort enkel nog virtueel. U kan hem van antwoord dienen via @laurensцерulus of #vetosplinter.

DOSSIER TWEEJARIGE MASTER

In oktober 2011 dienen heel wat faculteiten hun dossier voor een tweejarige master in. Zijn alle problemen nu van de baan? Neen, er zijn nog heel wat onduidelijkheden. Hoe zal die tweejarige master er concreet uitzien? Wie betaalt het? En hoe ziet het dossier er per opleiding uit?

ELS DEHAEN & PIETER HAECK

LETTEREN

Over de tweejarige master in Letteren vloeide reeds heel wat inkt. In 2010 bleek uit een enquête van STudentRaad Letteren (StRaaL) dat de gemiddelde student eerder weigerachtig stond tegenover een tweejarige master. Bram Demulder, onderwijsverantwoordelijke van Babylon: "Het is geen goede ingesteldheid om je te blijven verzetten. Nu vast lijkt te staan dat de tweejarige master er komt, kunnen we maar beter zo goed mogelijk meewerken."

"Toch blijven we bezorgd: als concept staan we intussen achter de tweejarige master, maar we stellen ons ernstige vragen bij de concrete invulling. Momenteel zijn er noch genoeg professoren, noch genoeg middelen."

Is er voldoende nagedacht over de concrete invulling? Professor Luk Draye, decaan Letteren: "Wij kunnen met de

Wat met de lerarenopleiding? Draye: "De Specifieke LerarenOpleiding (SLO) kan niet volledig opgenomen worden, maar in de tweejarige master is het wel mogelijk 30 studiepunten van de SLO op te nemen. Gecombineerd met de 15 studiepunten SLO die men in de bachelorjaren al kan kiezen, blijven er maar 15 studiepunten over. Die kunnen eventueel naast de masteropleiding opgenomen worden."

SOCIALE WETENSCHAPPEN

Aan de Faculteit Sociale Wetenschappen heerst er onder de studenten enige ontvreemding over de tweejarige master. Sam Pless, onderwijsverantwoordelijke Politika: "Aan onze faculteit toonde enkel de opleiding Sociologie interesse in de tweejarige master. Maar omdat de andere universiteiten ook geïnteresseerd waren in een tweejarig programma voor Communicatiewetenschappen en Vergelijkende Internationale Politiek, moesten wij noodgedwongen vol-

de voordelen van een tweejarige master op tegen de kost voor studenten van een extra jaar inschrijvingsgeld?"

GODGELEERDHEID EN FILOSOFIE

Godgeleerdheid en Filosofie, twee kleinere richtingen, waren van in het begin positief over de tweejarige master. Evelien Claes en Bram Canniere, onderwijsverantwoordelijke Katechetika: "Het capaciteitsplan is intussen afgerond, maar het kader is nog niet concreet ingevuld. In de tweejarige master zouden de studenten kunnen opteren voor trajecten zoals een pastorale stage, een onderzoeksManaMa (Master na Master) of 30 studiepunten van de SLO. De 15 overgebleven studiepunten com-

te kiezen, aangezien de studieduur zo wel heel lang wordt."

LOGOPEDIE EN AUDIOLOGIE

Het verhaal van Logopedie en Audiologie wijkt enigszins af van dat van de Humane Wetenschappen. Zij waren bijvoorbeeld vanaf het prille begin een grote voorstander van de tweejarige master.

Sam Denys, onderwijsverantwoordelijke KLA: "Voor ons heeft de tweejarige master alleen maar voordelen. Voorheen was de combinatie van een masterstage van 30 studiepunten én een masterproef én vakken zeer moeilijk op één jaar te voltooien. De testen van de masterproef moesten vaak al in derde bachelor afgenomen worden, wat de bachelorstage dan weer onder

"Je moet je niet blijven verzetten"

"Kunnen de studenten-voorzieningen het aan?"

eenjarige master niet voldoen aan de voorwaarden van een master. Enerzijds willen wij een serieuzere plaats voor de thesis, anderzijds willen we de mogelijkheid bieden van een eenjarig buitenlands verblijf. Nu is zelfs een half jaar weggaan tijdens de master vaak al moeilijk."

"Bovendien is het nog steeds onduidelijk wanneer de tweejarige master ingevoerd zal worden en wat de gevolgen zullen voor de studenten enerzijds en de universiteit anderzijds. Komen studentenvoorzieningen als bibliotheken en studentenrestaurants niet te veel onder druk te staan als zij extra studenten moeten herbergen? Wegen

bineren met de master, zoals in Letteren, wordt vanuit de faculteit echter sterk afgeraden."

Toch is er ook kritiek. Evelien: "In de infosessie voor de eerste fase werd tot nu toe expliciet gecommuniceerd dat die studenten zeker niet in het tweejarig systeem terecht zouden komen. Nu lijkt dat echter wel te zullen gebeuren."

ECONOMIE

Kristof Daems, onderwijsverantwoordelijke Ekonomika: "Een tweejarige master heeft altijd voor- en nadelen. Aan de ene kant biedt een tweejarig traject meer ruimte voor alternatieve lesvormen. Praktijkervaring zoals een stage is altijd meegenomen. Aan de andere kant wordt de drempel zo wel verhoogd om een bijkomende master

druk zette."

"De tweejarige master zal nu bestaan uit enkele verplichte vakken en een zeer grote keuze. Het zal nu ook mogelijk zijn om zowel logopedie als audiologie op te nemen, in plaats van één van de twee te moeten kiezen. Ik ben er van overtuigd dat we zo beter voorbereid het werkveld instappen."

De tweejarige master Logopedie en Audiologie gaat waarschijnlijk van start in het academiejaar 2013-2014. Dat betekent dat de studenten die nu in eerste fase starten, zeker in het tweejarig systeem belanden. Nochtans was dat vooraf niet zo aangekondigd. Sam: "Er is inderdaad niet naar eerstejaars gecommuniceerd dat zij onder het tweejarig systeem zullen vallen. Maar die master is mijns insziens een voordeel en geen nadeel."

Wie betaalt?

De invoering van de tweejarige masters heeft een aantal financiële gevolgen. De loopbaan van studenten aan de universiteit zal verlengd worden, waardoor de studentenaantallen onvermijdelijk zullen stijgen. Verder zal een extra masterjaar ook meer capaciteit vereisen. Men zal onder meer extra professoren moeten aanwerven. Een uitgelekte nota uit 2010 vermeldde dat de invoering van de tweejarige masters de K.U.Leuven zo'n 20 miljoen euro zou kosten.

Het is opvallend dat het decreet geen bijkomende financiering voorziet voor de invoer van de tweejarige master. De kritiek dat de universiteiten dan met dezelfde riemen harder moeten roeien, wordt echter weerlegd door Koenraad Debackere, algemeen beheerder van de K.U.Leuven.

"Wanneer studenten een extra masterjaar volgen, nemen zij in hun universitaire carrière ook meer studiepunten op. Het aantal studiepunten is een aspect dat wel is opgenomen in het financieringsmodel van de Vlaamse Overheid. Weliswaar moet men

zal bestaan, geen financiële last met zich zouden mogen meebrengen. "Eén van de afspraken rond de tweejarige master was dat men bij het opstellen van het programma een meer uitgebreide mix van reeds bestaande vakken zou aanbieden," aldus De-

deze weinig investeringen nodig hebben. Dat klopt niet. Als je een stage kwalitatief wilt inbedden in de opleiding, is dat net een heel arbeidsintensieve bezigheid. Je moet veel personeel aantrekken voor een degelijke begeleiding van een stage."

Tweejarige masters zouden 20 miljoen euro kosten.

daarbij rekening houden met de normale ingroeiperiode van die studiepunten in het financieringsmodel."

Bovendien wordt er aangebracht dat de componenten waaruit de tweejarige master

backere.

Dat wordt betwist door VVS-voorzitter Michiel Horsten. "Over stages, een ander mogelijk opleidingsonderdeel binnen de tweejarige master, wordt vaak gezegd dat

ARGUSOGEN

Ook andere uitlatingen tonen aan dat de studenten het financieringsmodel van de tweejarige master - voor zover die al bestaat - met argusogen volgen. "We vrezen dat de invoering van de tweejarige masters tot kwaliteitsverlies zal leiden," aldus VVS-voorzitter Michiel Horsten. "De situatie waarin docenten meer moeten aanbieden met dezelfde middelen kan je vergelijken met verdunde en waterachtige soep."

Faculteit Letteren

Letteren wil een tweejarige master. Letteren heeft geen geld.

Letteren leeft boven haar stand, terwijl haar studenten in bittere armoe leven. Onze fotograaf Xavier Van den Bogaert registreerde enkele schrijnende beelden.

Leerkrediet frustreert studenten

Een spel meespelen waarvan niemand de regels kent. Zo voelen studenten zich, die ontdekken dat ze te weinig leerkrediet hebben om zich opnieuw in te schrijven. Het leerkredietstelsel is er om herhaaldelijk falende studenten te responsabiliseren. Maar zelfs studenten met een nagenoeg perfect parcours komen toch in de problemen, en daar konden ze zelf niets aan doen. Dat blijkt uit verschillende getuigenissen.

KENJI VERSTAPPEN & PIETER HAECK

In 2008 voerde voormalig politicus en onderwijsminister Frank Vandenbroucke het leerkredietstelsel in. Bedoeling was om studenten te responsabiliseren over hun studievoortgang. Concreet komt het erop neer dat de unief of hogeschool een student mag weigeren of meer inschrijvingsgeld mag vragen wanneer die te vaak niet slaagt voor opgenomen vakken. De hogeronderwijsinstelling krijgt immers enkel subsidies voor studenten met leerkrediet. Laat de unief of hogeschool de student toch toe, dan betaalt zij dus een deel van de studiekost uit eigen zak.

Als je aan hogere studies begint, dan heb je voor 140 studiepunten leerkrediet. Je behoudt die als je voor alle vakken slaagt, maar verliest er wanneer je buist. Er is wel enig reservekrediet ingebouwd, maar blijkbaar komt een aantal studenten toch in de problemen, ook al legden die een relatief normaal studietraject af. Vooral wie een tweede diploma wil behalen, krijgt te maken met problemen.

Dat merkte ook Evelien Heeren, Taal- en Letterkundestudent in Leuven. Zij mocht nadien geen nieuwe master starten: "Blijkbaar stond mijn leerkrediet op 56, terwijl ik dacht dat het op 60 ging staan. Om

te weten waar het probleem zat, belde ik naar de Studentenadministratie, maar die verwezen me door naar de Vlaamse Overheid. Daar kreeg ik te horen dat ik voor vra-

"Niemand legt uit hoe de student die verantwoordelijkheid moet invullen"

Michiel Horsten, voorzitter VVS

gen bij de K.U.Leuven moest zijn."

OPVANG

Wie is er dan verantwoordelijk voor de opvang van de studenten? De K.U.Leuven of de Vlaamse overheid? Ludo Melis, vice-rector Onderwijsbeleid verwijst naar het decreet dat in het geval dat een leerkrediet naar beneden wordt bijgesteld door over-

macht, de K.U.Leuven onbevoegd is. "Wij kunnen niets doen. De RvS (Raad voor Studentententvoorzieningen, red.) kan zich alleen maar onbevoegd verklaren en doorverwijzen naar de Vlaamse overheid."

Toch is er duidelijk verwarring over wie de opvang van de studenten en de behandeling van de problemen voor zijn rekening neemt. Meteen stelt zich ook de vraag of er aan de universiteit mensen zijn die het systeem in die mate voldoende beheersen om die opvang voor hun rekening te nemen. "Dat is niet evident. We hebben hier te maken met bijzondere specifieke gevallen. Toch denk ik te kunnen stellen dat er aan elke faculteit mensen rondlopen die het systeem voldoende beheersen."

NJET

Ook Bavo Disperseyn, student Rechten aan de Universiteit Antwerpen kreeg een njet aan de inschrijfbalie: "Vijf jaar lang ben ik elke keer geslaagd geweest en heb nooit een vak moeten meenemen naar mijn volgende jaar. Ik wilde me inschrijven voor de Master milieuwetenschappen, maar blijkbaar stond mijn leerkrediet nog maar op 49."

"Ik dacht dat er misschien ergens een fout in de computer was geslopen, maar na heel wat telefoontjes bleek dat je ook krediet verliest als je wordt gedelibereerd - ook al ben je telkens in totaal geslaagd. In tegenstelling tot buisvakken,

krijg je voor gedelibereerde vakken geen nieuwe kans in september, dus je bent dat krediet sowieso kwijt. Het gevolg is dat ik met mijn masterproef moet wachten tot na dit jaar, wanneer ik opnieuw krediet heb."

Michiel Horsten, voorzitter van de Vlaamse Vereniging van Studenten, herkent de problematiek. "We hebben heel wat verhalen in die richting gehoord en vinden het erg dat er zo weinig wordt gecommuniceerd. Langs de ene kant wordt de student wel verantwoordelijk gesteld voor zijn eigen studievoortgang, maar tegelijkertijd legt niemand uit hoe de student juist die verantwoordelijkheid moet invullen. In sommige gevallen is er ook duidelijk sprake van overmacht."

Veto heeft zaterdagavond deze situaties en kritieken voorgelegd aan de woordvoerder van huidig onderwijsminister Pascal Smet. Zondagavond was hierop nog steeds geen antwoord. Ook de minister zelf bleek zaterdagavond niet bereikbaar voor commentaar.

WTF?

Leerkrediet: iedere student krijgt een krediet van 160 credits. Slaag je voor al je vakken, dan krijg je al je studiepunten terug. Buis je voor een vak, dan verlies je die punten. Een normaal studiejaar is goed voor 60 punten. Je hebt dus wat reserve, maar door sommige regels kan je toch snel een tekort oplopen en problemen krijgen als je wil herinschrijven.

Kort onderzoek

FRAUDE

Een simpele statistische wet kan aanwijzen of macro-economische cijfers vervalst zijn, schrijft Natuurwetenschap & Techniek. Meer zelfs: Het artikel suggereert dat de financiële gegevens van België afwijkend zijn, in de zelfde mate als Griekenland. De wet van Benford stelt dat de begincijfers in natuurlijke reeksen orde vertonen en kan zo bij allerlei gegevens aantonen of ze mogelijk gefingeerd zijn.

IG NOBEL

De Ig Nobelprijzen zijn zowat de razzies van de wetenschappelijke wereld, en prof. Luk Warlop ontving onlangs de grote eer om er eentje te ontvangen. Hij werd gelauwerd voor zijn onderzoek naar de invloed van een gevulde blaas op het nemen van beslissingen. Zijn onderzoek toonde aan dat mensen die hoognodig een plasje moesten plegen meer doordachte belangrijke beslissingen kunnen nemen.

GROENE BANDEN

Synthetisch rubber wordt vandaag nog uit steeds schaarser wordende petroleum vervaardigd. Dat moet aan banden gelegd worden, maar eerder liepen de alternatieven niet echt op wieltjes. Onlangs heeft Michelin aangekondigd dat ze gaan samenwerken met een synthetisch biologisch bedrijf, Amyris. Er wordt gedacht dat deze banden uit biologisch gegenereerd rubber in 2015 op de markt zullen raken.

ALTRUÏSTISCHE APEN

De tijd dat mensen gechoqueerd raakten door met apen vergeleken te worden, begint finaal tot het verleden te behoren. Onlangs bleek nog dat chimpansees net zoals men-

sen niet enkel egoïstisch handelen, maar ook onzelfzuchtige beslissingen nemen. Als u aan onze rug krabt, zullen wij uw luizen verwijderen. Iedereen wint!

AFGHAANSE ERTSEN

Tot voor kort was ons favoriete Afghaanse exportproduct de uitmuntende opium, maar vorsers hebben nu op nog een andere natuurlijke rijkdom gestoten. Geologen ontdekten recentelijk in de Afghaanse woestijn een rijke bron aan ertsen die veel zeldzame aardmetalen bevatten, zoals neodymium, cerium en lanthaan. Klinkt in eerste instantie ver van ons bed, maar deze producten worden onder andere aangewend voor zonnepanelen, micro-elektronica en elektrische auto's.

TWITTERPSYCHOLOGIE

Twitter, het sociale medium, kan gebruikt worden om het humeur van de wereld te bepalen, schrijft Eos Magazine. Sociologen filterden 500 miljoen tweets, en namen enkele opmerkelijke tendensen waar. Het blijkt dat mensen over heel de aardbol het niet plezierig vinden wanneer ze moeten werken, wanneer het weer slecht is en wanneer er natuurrampen plaatsvinden. Verrassend!

ARCTISCHE OZONLAAG

Jaren geleden waren we allemaal in paniek omdat het gat in de ozonlaag groter dan ooit was. Nu blijkt dat er naast het gekende gat boven Antarctica ook boven de Noordpool een steeds omvangrijker gat waar te nemen valt. Wetenschappers waarschuwen dat dit gat nu groter dan ooit is en is ondertussen in omvang vergelijkbaar met het oorspron-

kelijke gat in de jaren '80, toen de alarmbel voor het eerst geluid werd.

HAASTIGE HANDELAARS

Niet alleen neutrino's willen de lichtsnelheid aan hun laars lappen, ook beurshandelaars worden beperkt door deze natuurwet, schrijft New Scientist. In het hoge snelheidwereldje van de traders telt elke microseconde, en in het optimaliseren van de dataoverdracht zijn de ontwikkelaars op een merkwaardige beperking gestoten: de snelheid van het licht. Die zorgt ervoor dat informatie in één microseconde slechts 330 meter kan afleggen. Andere onderzoekers waarschuwen dat een nog hogere snelheid risico op hevige fluctuaties en flash crashes kan inhouden.

SUIKERVERSLAVING

Suikers zijn verslavend en giftig. Prof. Robert Lustig, een obesitasexpert, stelt dat het gebruik van suikers zoals fructose net zoals cocaïne, heroïne, en alcohol daarom streng gereguleerd zou moeten worden. Hij leverde biochemisch bewijs dat overmatig gebruik van suikers tot diabetes, hypertensie en hart- en vaatziekten verantwoordelijk is.

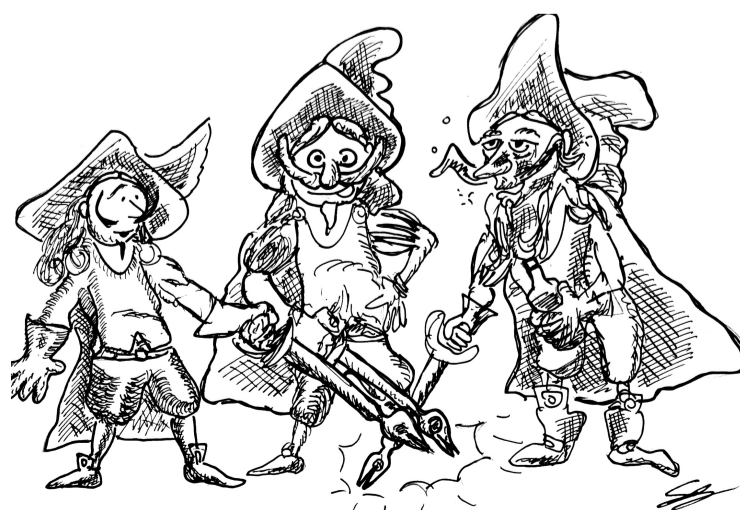
FASHION POLICE

Mensen discrimineren onbewust wanneer ze de kledingstijl van proefpersonen beschouwen, weet Scientifc American. Wanneer een lichtgebruinde persoon een net kostuum aanhad werd hij vaker als "blank" aangeduid, terwijl net het omgekeerde bij een conciërgéoutfit werd waargenomen. (wd)

Doe de groententas!

elke maandag een verrassend biologisch groente- en fruitpakket
@ Alma2, Alma 3, KHL, Lemmensinstituut, Groep T, Gasthuisberg en Letteren

data, plaats en uren: www.kuleuven.be/groentetas

BorderLives | “Bekneld tussen stippellijnen”

Fotograaf Brecht Goris opende op dinsdag 27 september zijn tentoonstelling “BorderLives” in de Beurschouwburg te Brussel. De foto’s resulteerden uit reizen door de grensgebieden van een complexe regio: die van Afghanistan, Pakistan en Kasjmir. Hij wil de andere kant van het verhaal tonen. Niet het verhaal dat in de media doorweegt, maar het essentiële van de mensen die er leven.

LUCAS DE JONG

Veto: Hoe is het tot deze collectie kleurrijke foto’s gekomen?
Brecht Goris: «Een maand voor 11 september 2001 was ik met mijn vader (Gie Goris, hoofdredacteur van MO*magazine, red.) in Pakistan. De aanleiding was toen dat hij een boek wilde schrijven over de complexiteit van de regio, die hij vijftien jaar geleden begon te bestuderen.»

«Van november 2010 tot mei 2011 heeft hij daar dan effectief een sabbat voor ingelast. Omdat hij vroeg of ik geïnteresseerd was er samen iets rond te doen, zijn we gezamenlijk vertrokken. Ter plaatse bleef ik telkens kort bij hem om kennis en contacten op te doen, om dan mijn eigen weg te gaan. Mijn fototentoonstelling en zijn boek “Opstandland” zijn twee verschillende, maar parallelle projecten. Het één geeft het ander kracht.»

GRENS

Veto: Je tentoonstelling heet “BorderLives”. Over wat voor grenzen heb je het?

Goris: «Het gaat over grenzen in de breedste betekenis van het woord. Bij het verzinnen van een naam heb ik heel lang rond stippellijnen gedacht. Heel de regio werkt daar eigenlijk mee. De grenzen tussen Pakistan en Afghanistan, Pakistan en India, al die grenzen zijn stippellijnen. Het is afhankelijk van de plaats waar je bent hoe ze gepercipieerd worden, en dat schept een groot, onspitsbaar probleem voor iedereen.»

«De Kasjmiri’s zeggen dat iets van hen is, terwijl Pakistan, India en China op hun beurt stukken van hetzelfde gebied claimen. Iedereen kent dat conflict. De harde realiteit van aanslagen, oorlogen en politieke machts spelletjes zie je elke dag in de krant. Hetgeen mensen vergeten is dat de bevolking bekneld zit tussen die stippellijnen van religie, land en politiek. Zulke dingen die niet veranderen, wil ik juist naar voor brengen.»

FAMILIE

Veto: Is er een bepaalde foto die je na aan het hart ligt?

Goris: «Een verhaal dat me wel bijbleef hangt samen met de foto van maulvi (religieus leider met hoog aanzien, red.) Shaukat Ahmad Shah. Op die foto is hij met zijn lijfwacht, die een kalasjnikov naast zich heeft liggen, aan het bidden in een moskee. Dat beeld kun je van zo dichtbij niet trekken, tenzij de maulvi zelf akkoord gaat. Ik heb het

geluk gehad dat akkoord te krijgen. Van moskeeën, vergaderingen en toespraken tot het bezoek aan een weduwe: ik mocht de hele dag met hem op stap. Dat voelde heel familiair. Een heel open en aimabel man, maar wel effectief met twee lijfwachten toegewezen door de staat Kasjmir. Ik vroeg me toen nog af waarom die lijfwachten eigenlijk nodig waren.»

«Exact drie weken later werd hij bij het binnenwandelen

Xavier Vankeirsbulck

van een moskee vermoord door een jongetje van zestien met een fietsbom. En dat terwijl hij openlijk tegen het geweld was, naar Kasjmirnormen zeer gematigd en gericht op constructieve dialoog. Waarschijnlijk tevens de redenen waarom hij uit de weg geruimd is. Dat heeft me heel hard geraakt.»

«In Kasjmir zeggen ze in dat verband: “Kasjmir is

“Een open en aimabel man met twee lijfwachten”

heaven on earth, but in the blink of an eye, it turns into a place in hell.” En effectief, ik had daar aanvankelijk een

vakantiegevoel. Tot de moord op de maulvi. Alle winkels gingen toen dicht en iedereen kwam de straat op. Dialoog en de juiste mensen hebben escalatie toen voorkomen, maar voor hetzelfde geld was het anders gelopen.»

ORDE

Veto: Je sprak over een bevolking die bekneld zit. Had je zelf veel moeite met rondreizen?

Goris: «In Pakistan was het erg moeilijk om rond te reizen en te fotograferen. Als ze mij daar aankeken, zag je ze denken dat ik van de CIA was. In Afghanistan zijn de dingen veel duidelijker. De Taliban en de Amerikanen zitten elk op hun eigen plek. Het is ook duidelijk wat je wel en niet kunt doen. Alles is veel beter gestructureerd. In Pakistan daarentegen zitten officieel geen Amerikanen of Talibanstrijders. Dat is ook waarom ze angst hebben als ze een buitenlander met een fototoestel zien. Ze kunnen je niet plaatsen. Ze denken dan dat je iets komt doen dat hen niet zint.»

«Natuurlijk is in Afghanistan het eerste wat ze vragen ook waar je vandaan komt. Maar als je dan uitlegt dat je een Belgisch fotograaf bent en waar je aan werkt, gaan er al deuren open. En hoewel het kan dat ze zeggen dat ze niets met Amerikanen te maken willen hebben, is het tegelijk zo dat Afghanen juist aan hen hun geld verdienen. Als de Amerikanen vertrekken, heeft het land nog maar bitter weinig.»

«Zo is er nu nog een draaiende economie, hoewel die er eigenlijk ook geen is. Ongeveer de helft van de Af-

ghaanse economie is namelijk zwart. Wie de uiteindelijke bestemming van het geld is dat de Amerikanen betalen, is echter vaker onzeker. Ongetwijfeld komt er veel bij de Taliban terecht. Zo houdt alles elkaar eigenlijk in stand. De Amerikanen komen, betalen de Taliban, en daarmee financieren de Taliban hun opstand weer. Natuurlijk vinden de Afghanen het een goede zaak dat de troepen de orde en structuur behouden, maar in de tussentijd gebeurt er niets constructiefs met het oog op de toekomst.»

“Wat bevolking betreft heeft Afghanistan me overigens wel heel erg verrast. Het volk draagt na 30 jaar conflict toch nog langs alle kanten een opvallende trotsheid met zich mee. Je merkt wel dat het conflict bij iedereen speelt, maar daartegenover staat dat het leven gewoon verder gaat. Iedereen is vooral bezig met eten, bidden en familie. Ik had soms het gevoel dat het de mensen daar minder bezighoudt dan dat het ze hier doet.”

Meer info over Borderlives en Opstandland op www.debuteren.eu en www.opstandland.be

Reisbeurs | 1000 euro, tijd en enthousiasme

U bent enthousiast voor een buitenlandervaring, maar wilt wat anders dan Erasmus? Wat dacht u van een reisbeurs voor een stage of thesis in een ontwikkelingsland? Hilde Nijs van het International Office verheldert, studente Lisa Develtere doet haar Kenia-ervaring uit de doeken.

LUCAS DE JONG

Hilde Nijs van het International Office: “Jaarlijks reizen meer dan 150 Leuvense studenten met een reisbeurs naar het Zuiden voor een stage of thesisonderzoek. Het reisbeursprogramma is bekend in alle Vlaamse universiteiten en hogescholen. De bedoeling ervan is dat studenten kunnen kennismaken met de realiteit in het zuiden. Daarvoor wordt er per student een budget van 1000 euro ter beschikking gesteld. Ook wordt er de nodige voorbereiding en informatie aan hen meegegeven.”

“Er zijn wel een aantal voorwaarden waaraan je moet voldoen voordat je een reisbeurs kunt aanvragen,” gaat Nijs verder. “Allereerst moet je een Leuvense promotor hebben die achter je plannen staat en moet je onderzoek in het kader zijn van een stage, eindwerk of seminarie waarvoor je studiepunten krijgt. Verder verblijf je minstens zes weken in een van de 54 Afrikaanse, Aziatische of Latijns-Amerikaanse landen die in aanmerking komen als bestemming. Een andere belangrijke voorwaarde is dat je al concrete begeleiding ter plaatse hebt geregeld. Die begeleiding gaat uit

van een lokale organisatie. Dat kan een universiteit, maar bijvoorbeeld ook een ngo of een ziekenhuis zijn.”

KISUMU

Studente Lisa Develtere maakte gebruik van de reisbeurs.

“Zeven uur te laat op afspraak”

Lisa: “Ik hoorde opeens van de mogelijkheid. Ik ben toen naar Kisumu in Kenia gegaan. Dat ligt vlak bij het Victoriameer. Daar deed ik onderzoek naar milieu en sociale participatie binnen het kader van mijn opleiding Internationale Betrekkingen. De algemene strekking van het onderzoek was de vraag hoe participatie van de lokale bevolking in milieuprojecten in zijn werk ging.”

Met die achtergrond contacteerde Lisa een lokale promotor van een universiteit vlak bij Kisumu. “Zoiets regelen klinkt niet evident, en ik kan me voorstellen dat het studenten afschrikt. Maar via Leuvense professoren kun je meestal al heel wat mogelijke contacten vinden. De 1000 euro was net voldoende voor mijn vliegreis en de intentingen. Na mijn studies ben ik trouwens een jaar bij een ontwikkelingsorganisatie terechtgekomen, en ik volg nog altijd de Keniaanse actualiteit.”

Hoewel het verkrijgen van de reisbeurs wat spontaan enthousiasme en tijd vergt, kan het buitenland zelf u de relativiteit van deze investering tonen. Lisa: “Het was een fantastische ervaring. Het opvallendste verschil Kenia-België was trouwens de omgang met tijd. Als je om 9 uur ’s ochtends met iemand had afgesproken, kon het zijn dat hij pas om 4 uur in de namiddag langskwam.”

“De voorbereiding op een cultuurshock ten slotte heeft me wel geholpen, maar je moet ook niet té voorbereid gaan, want dan kan je teleurgesteld worden. Bij je onderzoek leer je de cultuur trouwens toch op een heel grondige, systematische manier kennen. Het contact met de cultuur is heel intens,” besluit Lisa.

Meer informatie op www.kuleuven.be/studenten/buitenland/reisbeurzen

Te Gek? |

Voettocht op Ladeuzeplein

"Te Gek?" is een organisatie die psychologische problemen bespreekbaar wil maken. Donderdag 6 oktober vindt de "Te Gek?"-karavaan plaats op het Ladeuzeplein, waar ook De Laatste Showband zal spelen samen met onder meer Helmut Lotti, Klaas DeLrue van Yevgueni, Guy Swinnen en Kommil Foo.

THOMAS CLIQUET

Volgens de website van "Te Gek?" krijgt een op vier personen in België te maken met psychische problemen. Helaas wordt daar nog veel te geheimzinnig over gedaan en dat is precies wat dit project wil aanpakken. Als u nu denkt, dat is niets voor mij, dan beweert organisator **Marc Hellinckx** u het tegendeel.

SIGNAAL

Hellinckx: «De karavaan zelf is iets nieuw, het is afwachten hoeveel volk er gaat op afkomen. Er stappen in elk geval al scho-

terecht kan voor informatie over welzijn en geestelijke gezondheid. Jeroen Meus zal er zijn met een speciaal voor deze gelegenheid gemaakte soep.»

PROBLEMEN

Ook studentenraad LOKO zal meewerken aan dit initiatief. Ondervoorzitster **Inge Geerardyn:** «We zullen rondgaan met beeldmateriaal in de aula's om de mensen warm te maken voor de optocht en om de studenten te laten zien dat psychische problemen echt niet zo uitzonderlijk zijn als ze wel lijken. Verder flyereren we en hangen er posters in de verschillende cursus-

diensten. Vrijwilligers kunnen ons altijd contacteren als ze geïnteresseerd zijn om mee te helpen met de stoet. LOKO's beleid rond dit thema is onbestaande, aangezien er geen mensen zijn die daarvoor opgeleid zijn. Wel

"LOKO's beleid rond dit thema is onbestaande, aangezien geen mensen bij ons daarvoor opgeleid zijn"

Inge Geerardyn, LOKO

len en klassen mee. We willen een signaal geven aan de bevolking om te praten over psychische problemen zoals depressies, eetstoornissen en borderline. De bekende muzikale namen dienen uiteraard om volk te lokken. Doorlopend zijn er standjes waar je

werkt LOKO via de Raad voor Studentenvoorzieningen mee aan het beleid van de K.U.Leuven rond psychische problemen. Studenten die zich niet goed in hun vel voelen, kunnen altijd contact opnemen met het psychotherapeutisch centrum.»

GESCHIEDENIS

In 2004 was er voor het eerst sprake van Te Gek, toen een cd werd uitgebracht met songs over geestelijke gezondheidszorg. Er was ook al meermaals een samenwerking met De Standaard waarbij een speciale bijdrage van de krant geleverd werd over het onderwerp.

Als u het ons vraagt, een geldige reden om maatschappelijk verantwoord te feesten. Het hele gedoe is ook nog eens gratis dus zak gerust af naar het Ladeuzeplein donderdag.

www.tegek.be

<http://www.kuleuven.be/studentenvoorzieningen/gezondheid/contact>

Alma de Spuy |

Einde dreigt

De Spuy. De plaats bij uitstek om op adem te komen na een flinke fysieke inspanning, een gezellig café om na te kaarten over een sportieve prestatie. Een aanzienlijke verliespost voor Alma. Dat laatste maakt dat het einde van de samenwerking tussen Alma en de Spuy in zicht lijkt.

ELS DEHAEN

"De Spuy is al geruime tijd het zorgkindje van Alma" schreef *Veto* in 2008. Anno 2011 lijkt daar weinig verandering in te komen. Integendeel. Ondanks verscheidene reddingspogingen, zoals de renovatie in 2006, staat de Spuy er slechter voor dan ooit.

ONHOUDBAAR

De aanhoudende verliezen moeten natuurlijk gecompenseerd worden en dat zet Alma onder druk. Nele Apers, studentenvertegenwoordiger bij Alma: "De Spuy is

wij voor het behoud van de vestiging. Maar het is voor iedereen duidelijk dat het huidige concept niet houdbaar is."

Bij Charlotte Gréant, preses van Apoloon, klinkt een gelijkaardig geluid: "Ik

kom zelf geregeld in de Spuy en naar mijn aanvoelen is het hier erg gezellig en zit het doorgaans goed vol. Iedereen kent iedereen. Het eten is hier lekker, verzorgd en niet duur."

"Ik denk dat geen enkele sportkotter kan begrijpen waarom de Spuy het niet goed doet. Momenteel weten we als studenten niet goed waar we aan toe zijn. Hoeveel verlies is er net?"

In het recentste managementrapport van de periode 2006-2011 wordt de hoge anciënniteit en bijgevolg de hoge loonkosten van het personeel aangebracht als één van de redenen voor het verlies. Toch moest men tot de vaststelling komen dat het aanwerven van een jonger personeelsbestand in 2009 niet tot een beperking van het verlies heeft geleid.

MISLUKKING

Hoe komt het dat de Spuy zoveel verlies blijft maken? Een medewerker, die anoniem wenst te blijven: "Volgens mij is het concept bedoeld te mislukken. Je kan niet tegelijk zachte prijzen hanteren en verwachten dat je aan tafel bediend wordt. De opbrengsten dekken gewoon de kosten niet."

WAT NU?

De Spuy ligt momenteel onder het gedeelde beheer van Alma, het sportcomité en de K.U.Leuven. Is er een toekomst mogelijk wanneer Alma zich zou terugtrekken? Charlotte: "Ik denk dat als Alma zich niet meer wil verbinden aan de Spuy, er zeker nog investeerders geïnteresseerd zijn."

Bas Van Den Bogaert

"De opbrengsten dekken gewoon de kosten niet"

een belangrijke ontmoetingsplaats voor de studenten Bewegings- en Revalidatiewetenschappen. Het zaaltje erboven fungeert als studieruimte. Daarom pleiten

Taboe (1) | Homo's in de voetbalwereld

In deze reeks wordt tweewekelijks een taboe doorprikt. Deze week schijnt het licht op de voetbalwereld, waar testosteronbommen niet zeldzaam zijn. Jonas is een voetballer. En toevallig ook homoseksueel.

MARGOT HOLLEVOET & FRANK PIETERMAAT

Wikipedia leert ons dat tien procent van de bevolking 'in meerdere of mindere mate' homoseksueel is. De voetbalwereld zou daar geen uitzondering op zijn. Toch liet een profvoetballer weten dat "er buiten Jonathan De Falco (*ex-profvoetballer en nu porno-acteur in de homo-scène, red.*) geen homo's in het voetbal zijn". Onder het motto "Wie zoekt, die vindt", presenteren wij u Jonas, voetballer bij de beloften van Cercle Brugge en homoseksueel. (*Jonas is een schuilnaam, vanwege de complexe thuissituatie, red.*)

Jonas: "Ik ben begonnen met voetbal toen ik nog heel jong was. Mijn vader was nogal een sportieveling en stuurde er sterk op aan dat ik sportte. De keuze viel op voetbal. Na een aantal jaren kwam ik uiteindelijk bij het jeugdteam van Cercle Brugge terecht. Toen wist ik al dat ik homoseksueel was. Voor mij is dat eigenlijk nooit een *issue* geweest. Die zogenaamde problematiek rond homo's in het voetbal was voor mij in het algemeen nooit een probleem. Ik heb nooit met mezelf in de knoop gelegen, misschien dat dat er iets mee te maken heeft. Ervoor uitkomen is dan weer iets helemaal anders. Dat is iets waar ik vandaag de dag nog moeite mee heb."

"Een positieve reactie, maar met voetnoten"

ONDER DE DOUCHE

"Toen ik voetbalde stond ik eigenlijk onder een strak regime. Drie tot vier keer per week training, zaterdag de hele dag weg. Daarbij ook nog eens middelbare school, wat ook niet om te lachen was. Dat was mijn tijdsbestek voor de week. Ik had nooit echt veel tijd om uit te gaan. Ik had niet echt de tijd voor iets buiten sport en studie. Daardoor kwam ik dus nooit in een situatie waarin ik moest vertellen dat ik homo ben. Stel dat ik iemand leerde kennen, had ik dat moeilijk kunnen zeggen. Als je rond je zestiende even moet zeggen tegen de maten van de voetbal hoe het zit, is dat vreemd. Als ik ging trainen, was ik ook alleen daar op gefocust. Je speelt in eerste nationale en dat is niet zomaar eventjes tegen een bal aan trappen. Er is heel veel druk, ook van de entourage. Je staat zodanig onder adrenaline-spanning dat je op de duur dat ene aspect van je karakter vergeet. Vrienden vragen mij vaak of dat lastig was om met jongens onder de douche te staan. Op dat moment ben je zo geconcentreerd op het sportieve, dat het seksuele geen rol speelt."

"Ik heb er geen flauw idee van hoe mijn teamgenoten zouden reageren. Ik kan dat ook moeilijk inschatten bij an-

dere mensen uit mijn omgeving. Ik heb nog nooit een negatieve reactie gekregen, waardoor ik vermoed dat de reacties binnen mijn ploeg niet negatief zouden zijn. Toch word je dan een bijzonderheid binnen de ploeg. Een positieve reactie, maar met een paar voetnoten dus."

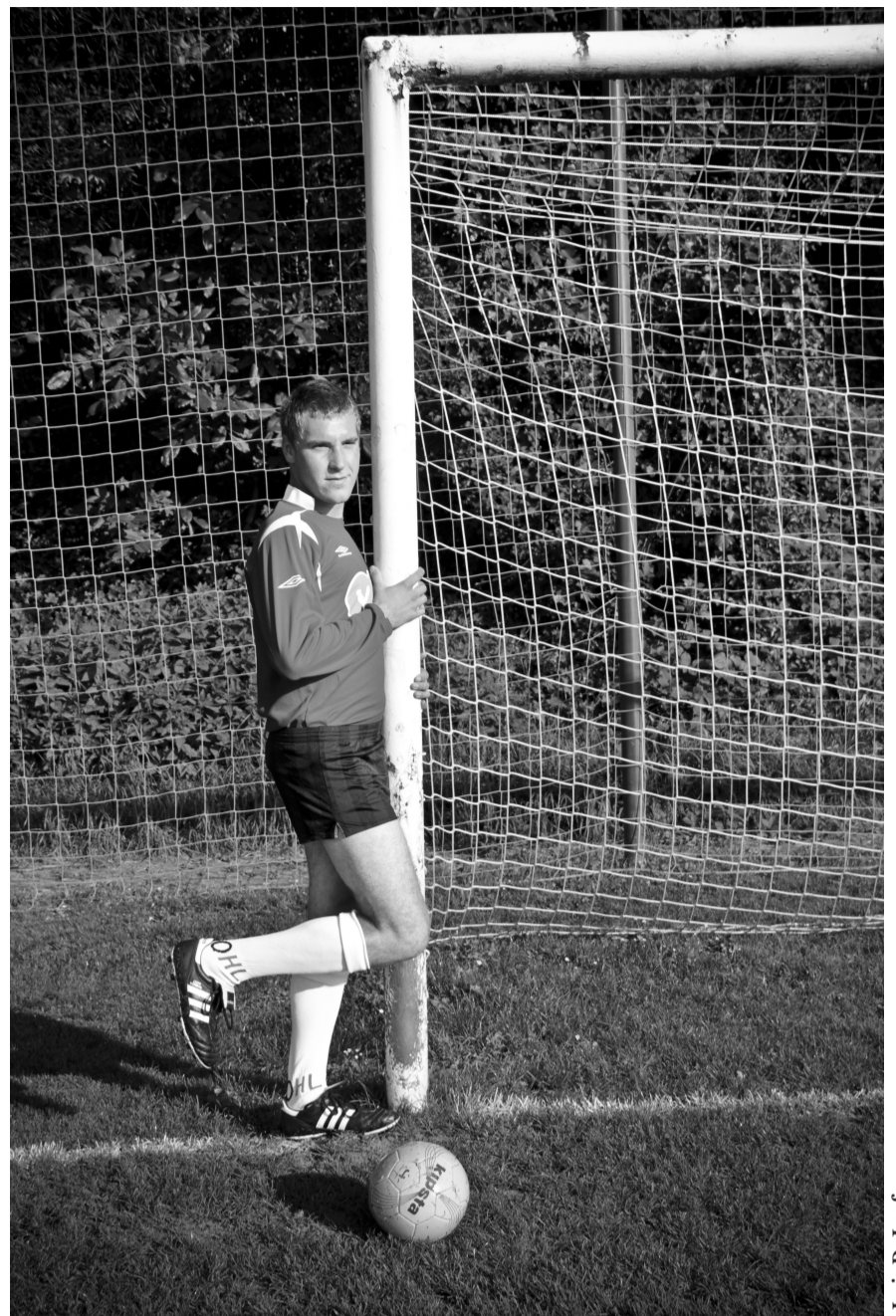
"Uit de kast komen is nooit gemakkelijk en ik ben er van overtuigd dat je persoonlijkheid en de thuissituatie een grote rol spelen. Als je ouders je onvoorwaardelijk steunen en je verdedigen als iemand achter je rug een opmerking maakt, dan maakt dat alles gemakkelijker."

MACHOCULTUUR

"Seksualiteit wordt vandaag de dag ingedeeld in homo- en heteroseksualiteit. Al heb ik het gevoel dat het onderscheid bij de jongere generaties aan het vervagen is. Het zou mooi zijn als er in de voetbalwereld iemand schromeloos voor uit komt dat hij homo is. Of ik het zie gebeuren? Ik denk van wel. Als er één iemand voor uitkomt, dan zal de rest ook wel volgen. Ik denk dat de evolutie nu vrij snel gaat. Homoseksuele partners trouwen, adopteren en kunnen zoals hetero's een normaal gezinsleven hebben. En hopelijk zullen er mensen zijn die zeggen 'Ja, en?' De kwaliteiten van een topsporter meet je niet af aan zijn seksualiteit."

"Als een jongen ballet doet, wordt verondersteld dat hij een homo is. Hoewel er ook heteroseksuele balletdansers zijn. Voetbal is bij uitstek een mannensport, een galasport. De machocultuur is enorm aanwezig. Dat machogehalte heeft er zeker mee te maken dat homoseksualiteit niet luidop wordt toegegeven. Natuurlijk komt het ook net door die machocultuur dat homo's gewoonweg niet aan voetbal beginnen, omdat het hen niet ligt als sport."

"Ik was niet helemaal mezelf in de sport. Voetbal is vrij eenzijdig, het eiste zoveel tijd op dat ik mijn andere

Joris De Loof

(de persoon op de foto is niet Jonas, red.)

interesses niet kon ontdekken. Nu kan ik dat gelukkig wel. Ik heb er eigenlijk nooit bij stilgestaan of dat iets met mijn seksualiteit te maken had. Misschien wel, misschien niet. Waarom moet ik zeggen dat ik homo ben? Meestal heb ik liever dat de mensen mij leren kennen en dan zeg ik het wel. Dat kan soms lang, heel lang duren. Seksualiteit is weliswaar een belangrijk deel van iemands persoonlijkheid, maar het is uiteindelijk wel maar één aspect van jezelf."

Kotentekort |

Protest van Animo

Onder het motto "Mijn kot is waar mijn tent staat" protesteerde Animo, de jongerenafdeling van sp.a, afgelopen woensdag tijdens het Studentenwelkom tegen het kottekort in Leuven. Een tentenkamp zou de problematiek op ludieke wijze moeten aanklagen.

MAURO CAPRIOLI & TILLIAN HELLINCKX

Redenen genoeg voor ons om eens tot daar af te zakken en te gaan horen over het hoe en wat van deze actie. Een mogelijke uitbreiding van het concept "tentsletjes" verhoogde nog eens extra onze motivatie om ons zo snel mogelijk naar daar te reppen.

Vandaar dat wij ons vol plichtsbefes verder en verder van de biertap op het Ladeuzeplein verwijderden en ons richting stadspark begaven. Eenmaal de poort en de bouwwerf voorbij konden we twee tentjes onderscheiden, aan de rand van de weg. Daar werden we verwelkomd door een Animo-sleutelhanger met bijbehorend kaartje dat de nodige tekst en uitleg verschafte over de inhoud van die actie. Er stond op te lezen dat iedereen uitgenodigd was om tenten recht te zetten en een feestje in gang te steken. Veel festiviteiten vielen er echter niet te bespeuren die zonnige namiddag, en dat terwijl een bak bier eenzaam onder een stapel flyers op de fuifbeesten stond te wachten.

FEITEN

Dan maar naar de feiten. Wie de huurmarkt opvolgt, weet dat er al eens iets misloopt. Vorig jaar berichtte *Veto* al over malafide verhuurders zoals Appeltans die lage kwaliteit

aanbieden tegen te hoge huurprijzen. Het is daar tegen dat Animo (*het vroegere JongLinks, red.*) bij monde van Stijn Adams, wenst te protesteren.

"Een maximumprijs, van bijvoorbeeld 250 euro zou dit kunnen oplossen"

Stijn Adams, Animo

Stijn: "In universiteitssteden over heel België - dus ook in Leuven - is er een nijpend gebrek aan een net van koten die geselecteerd zijn op criteria zoals kwaliteit en prijsvriendelijkheid." En kotwijs.be dan, zou men daar tegen kunnen inbrengen. Die site wordt onderhouden

door de Huisvestingsdienst van de K.U.Leuven en plaatst alleen die koten online die zij zelf hebben goedgekeurd, volgens de normen van het Kamerdecreet.

Stijn heeft daar een duidelijk antwoord op: "Die registratie is optioneel voor kotbazen. Wij zouden graag zien dat de verhuurder verplicht wordt zijn koten te laten registreren, waardoor die ook gecontroleerd worden. Op die manier kan de student zeker zijn van de kwaliteit van het kot." Verder haalt Stijn de schaarste en de stijgende huurprijzen aan. "De subsidies moeten omhoog. Het aantal koten moet ook stijgen, want alleen zo kunnen de problemen opgelost worden."

Animo pleit ook voor de aanbouw van nieuwe koten. Zorgen nieuwe koten dan niet voor een stijging van de huurprijzen? Stijn: "Een maximumprijs, van bijvoorbeeld 250 euro, zou dit kunnen oplossen. Elk kot dat boven die prijs verhuurd wordt, is dan illegaal." Ook leegstand speelt een rol in dit complexe - maar daarom niet minder relevante - maatschappelijk vraagstuk. Geen eenduidige rol echter, zo blijkt. Kraken kan alvast niet de oplossing zijn volgens Stijn: "Wij zijn Comac niet. Kraken kan een functie hebben, maar we willen dat in geen geval promoten, aangezien dit nog steeds illegaal is. Leegstaande gebouwen zouden beter door de overheid opgekocht worden om er, indien geschikt bevonden, nieuwe huisvesting voor studenten of sociale woningen in onder te brengen."

De huisvestingsdienst van de K.U.Leuven moest eerst overleggen over een reactie. Dat lukte niet meer voor het ter perse gaan.

Waar is da feestje? (1) | Lido

We zijn met veel studenten. Te veel studenten voor een beperkte fuifcapaciteit. Daarom trekken we wekelijks op onderzoek en evalueren we zelf een fuifzaal. Wat kan er beter bij de huidige fuifzalen en wat heeft een eventueel toekomstige fuifzaal zeker nodig? De Lido is eerst aan de beurt.

JELLE MAMPAEY

De eerste donderdagnacht van het academiejaar. Het Musicafé zit vol, de Tienestraat moet niet onderdoen voor een volgepakt Sun Life Stadium in Miami tijdens de ontknoping van de Super Bowl. Geen wachtrijen echter bij fuifzaal Lido, waar studentenvereniging Politika haar openings-TD houdt. We wandelen rustig naar binnen en kunnen ongestoord enkele feestgangers interviewen in het midden van een kalme dansvloer.

Twee sympathiek ogende jongens staan stilletjes te genieten van de muziek, niet te ver van het podium, maar toch op een veilige afstand van het feestgewoel. Ze voelen zich duidelijk niet helemaal op hun gemak tussen de wulps bewegende meisjeslichamen, maar ze willen ons toch kort te woord staan. We

bevinden ons in het gezelschap van de Leuvense sfeerbrenger DJ Beethoven.

Hij weet ons te vertellen dat Lido een erg goede zaal is. De ruimte is een pluspunt, de geluidskwaliteit zit goed, maar de muziek staat wel erg stil. Daar is een reden voor. In 2009 werd fuifzaal Lido immers veroordeeld door de Raad van State. Na een lange procedureslag, aangespannen door de buurtbewoners, werd de milieuvergunning ingetrokken. Sindsdien moet de fuifzaal aan strenge geluidsnormen voldoen, wat duidelijk merkbaar is.

GROTE ZAAL

We krijgen stilaan dorst. Gelukkig botsen we op Sam Pless, onderwijscoördinator bij Politika, die weet hoe hij de pers moet behandelen om zo goed mogelijk in beeld te komen. Aldus

schuiven we aan voor een drankje. We moeten niet lang aanschuiven. De toog is immers zeer lang, hoewel die slechts gedeeltelijk gebruikt wordt.

De toiletten zijn erg degelijk. Ze zijn proper en bovenal heel ruim. We merken

minder toevallig voorbijkomende feestbeesten binnenlokt. Een pluspunt is dan weer dat de accommodatie beschikt over een tweede zaaltje, de Odil. Dat is Lido achterstevoren. Een rondvraag onder de uitbundig feestende jeugd leert ons dat iedereen tevreden is over

Toiletbezoek maakt je dertig cent armer

wel op dat de toiletten met hun smalle doorgang en hoge trede moeilijk toegankelijk zijn voor rolstoelgebruikers, wat trouwens voor de hele zaal geldt. Een nadeel is daarenboven dat een toiletbezoek je dertig cent armer maakt.

Lido is vlot bereikbaar, maar ligt toch net buiten het uitgaancentrum, waardoor men

de grootte van de zaal. De aanwezige feestgangers staan unaniem afkerig tegenover op elkaar geplakte zweetlijven. Toch zijn we van mening dat de zaal wat voller mag zijn om voldoende sfeer te garanderen. En dat is soms wel een probleem in een van de grootste fuifzalen van Leuven, zoals Politika heeft mogen ervaren.

Elyne Temmerman

POLITIE

De Lido is niet de enige fuifzaal die last heeft van decibelbeperkingen. Babylon was donderdagnacht lustig aan het feesten in het Musicafé toen de politie binnenkwam en vriendelijk verzocht het volume te beperken tot 90 decibel.

"Dat is erg weinig," aldus de preses van Babylon, Niels Vanacker. "Na het bezoek van de politie stroomde het publiek weg omdat het geluid te stil stond. Bovendien durfden onze DJ's het verbod niet aan hun laars te lappen, de politie had immers gedreigd met boetes tot 750 euro per DJ." Fuifzaal Lido heeft tot nu toe het meest te lijden gehad onder de geluidsbeperkingen, maar het ziet er naar uit dat de politie alle fuifzalen gelijk wil behandelen.

HET VERDICT

Toilet: 4/5 "Toiletten zijn proper en bovenal heel ruim"

Drank: 4/5 "We moeten niet lang aanschuiven. De toog is immers zeer lang, hoewel deze slechts gedeeltelijk gebruikt wordt"

Zaal: 3/5 "Zaal moet voller zijn om voldoende sfeer te garanderen"

Totaal: 7/10

Oktobercampagne | Stewards in de spotlight

Het is weer druk in Leuven. Vanuit verschillende uithoeken van het land komen studenten samen om het jaar waardig in te zetten in fakbars of feestzalen. Het eerste feestgedruis is ondertussen achter de rug: het perfecte moment om alle kwesties rond overlast nog eens uit te spitten.

JORIS HIMPENS

In verschillende Vlaamse media was te vernemen dat de Leuvense lokale politie een multolerantie hanteerde voor overlaststudenten in de eerste week van het academiejaar. Studenteninspecteur Nick Vanden Bussche spreekt dit tegen: "Wij hanteren eerder een 99%-tolerantie, alleen de extreme gevallen worden op de bon gesmeten." In totaal heeft de politie 111 boetes uitgedeeld en dat is in vergelijking met de duizenden studenten die afgelopen week de bloemetjes buiten hebben gezet niet veel. Zijn de studenten braver geworden?

"De verwachte chaos is zeker uitbleven. Er waren drie factoren

die ons het ergste deden vrezende: de grote toename van studenten, het rookverbod en het goede weer. Daarom hebben we op voorhand zeer duidelijk afspraken gemaakt met onder andere de verschillende fakbars. Daarenboven zijn er ook extra politieploegen ingezet om de overlast in deze eerste week te be-

"Zijn de studenten braver geworden?"

perken," aldus de studenteninspecteur.

WACHT-GSM

De oktobercampagne van de Leuvense politie, die ons vorig jaar

nog liet kennismaken met Geen-Overlastman, focust dit jaar op de rol van de stewards aan de fakbars. "Aan de stewards wordt op voorhand duidelijk gemaakt wat hun taak is en er zijn ook stewardopleidingen mogelijk voor de geïnteresseerden. Voor ons zijn de stewards heel belangrijk, want ze geven een duidelijk signaal aan de buurtbewoners dat er geprobeerd wordt de overlast te beperken."

Ook is er sinds dit academiejaar een nieuw systeem ingevoerd om de overlast nog beter aan te pakken: een wacht-gsm voor alle fakbars. "Als er een buurtbewoner last heeft van nachtlawaai, kan hij dus

eerst naar de fakbarverantwoordelijke bellen en kunnen ze zo hun probleem efficiënter oplossen. Dit bespaart ons de vaak eindeloze discussies die er zijn wanneer de politie moet tussenko-

men," vertelt studenteninspecteur Nick.

Alsof dat allemaal nog niet genoeg is, wordt op 7 oktober het fak-

"Extra politieploegen"

barcharter ondertekend, dat voor alle in het nachtleven betrokken partijen duidelijke afspraken vastlegt. "Het charter is een samenwerking tussen de stad, de politie, de fakbars en de onderwijsinstellingen. Het is gegroeid uit een jarenlange dialoog tussen de buurt en de fakbars. Dit kan alleen maar in het voordeel van de studentencafés zijn, want als de buurtbewoners in opstand komen, hebben ze juridische mogelijkheden om de fakbars te laten sluiten."

MAXICHAOS

Terug naar afgelopen donderdag. Grote incidenten zijn er niet voorgevallen, op enkele uitzonderingen na. "Het enige grote probleem

waarmee we te kampen kregen was de "waterval" uit de Beriotstraat omdat de plaspaal op de Tienestraat niet werkte. Daarnaast

zijn er geen noemenswaardige incidenten voorgevallen. De hoofdvogel is wel afgeschoten door een student die luidkeels aan het roepen was met een beker bier in zijn hand, terwijl hij plaste tegen een appartementsgebouw. Drie overtredingen in één keer."

Ook in vergelijking met vorig jaar is de openingsweek van het academiejaar veel kalmer verlopen. "We waren voorbereid op maxichaos, dus de motivatie en focus van de patrouilles was optimaal. In samenwerking met de stewards probeerden we zowel zichtbaar als onzichtbaar aanwezig te zijn en dit heeft zijn vruchten geworpen. Tevreden zijn we dus zeker!" zegt studenteninspecteur Nick.

Politiek | “De onderhandelaars hebben zich verbrand”

Wanneer komt er een regering? Na bijna 500 dagen onderhandelen, waarbij de laatste weken de stemming evenveel goed als slecht is geweest. Daarom laten wij twee politologen met een hoge dosis expertise en een sterke mening aan het woord. Professor Bart Maddens enerzijds en professor Marc Hooghe anderzijds.

FRANK PIETERMAAT & SOPHIE SOETE

Veto: *Is het positivisme rond het akkoord betreffende Brussel-Halle-Vilvoorde terecht?*

Bart Maddens «In het akkoord rond BHV zijn er geen echt grote toegevingen gedaan bovenop hetgeen al op tafel lag. Dat is dus goed nieuws. Toch wil dit niet zeggen dat er geen zware toegevingen zijn gedaan om BHV te kunnen splitsen. Het is geen zuivere splitsing. De Franstaligen in de zes faciliteiten-gemeenten kunnen nog stemmen op Brusselse lijsten. Er is geen wederkerigheid: Nederlandstaligen in Waals-Brabant hebben niet dezelfde rechten als Franstaligen in de rand. Men blijft de deur op een kier zetten naar een uitbreiding van Brussel met die zes faciliteiten-

gemeenten. Het probleem is niet opgelost, het zal blijven woekeren.»

Veto: *Zijn er voor de financieringswet zware toegevingen gedaan?*

Maddens: «De financieringswet voorziet jaarlijks 461 miljoen euro extra voor Brussel. Een zeer zware toegeving, aangezien daar niets tegenover staat. Dat is eigenlijk een blanco cheque voor Brussel aangezien degenen die betalen – voor het overgrote deel Vlamingen – geen inspraak krijgen in het beleid dat daarmee wordt gevoerd. Er is geen garantie dat die middelen effectief zullen worden gebruikt voor hetgeen ze zijn bestemd.»

«De Franstaligen waren nooit vragende partij voor een staats-hervorming. Het enige wat ze echt wilden, was een herfinanciering van Brussel. Dat was de enige hefboom die de Vlamingen hadden.

Die had ik willen gebruiken om een vorm van co-bestuur af te dwingen voor Brussel, om de Vlamingen meer inspraak te geven. Het beleid dat in Brussel wordt gevoerd, heeft immers een grote impact op de rest van Vlaanderen. Maar de Vlamingen hebben die extra middelen voor Brussel toegezegd in ruil voor de splitsing van BHV. Dat was een strategische fout.»

POINT OF NO RETURN

Veto: *Wat zijn de succesfactoren van deze onderhandelingen?*

Maddens: «Eens CD&V de bocht had gemaakt om zonder de N-VA een regering te vormen – wat ze voordien steeds hadden geweigerd – was de Rubicon overgestoken. CD&V moest dus wel tot een akkoord komen, anders zouden ze zwaar gezichtsverlies hebben geleden. De tweede factor was het deelakkoord rond BHV. Daarmee is een *point of no return* bereikt. Eens de onderhandelaars zich daaraan hadden verbrand, was het moeilijk om nog op hun stappen terug te keren. Dat heeft de onder-

handelingen in een stroomversnelling gebracht.»

Veto: *Wat zijn de volgende stappen alvorens we een echte regering hebben?*

Maddens: «Eens het communautaire luik is afgewerkt – al zijn daar nog een aantal harde noten te kraken – is de volgende vraag welke partijen in de regering zullen zitten. Momenteel ziet het ernaar uit dat de groenen erbij zullen zijn. Op die manier zijn sp.a en PS afgedekt op hun linkse flank. Bovendien is er dan ook een meerderheid aan Vlaamse kant. Maar zelfs al zouden Groen! en Ecolo formeel gezien buiten de regering blijven, zullen ze moeilijk echt oppositie kunnen voeren. Want zij liggen hoe dan ook mee aan de basis van de regering: ze hebben de communautaire akkoorden mee onderhandeld en leveren daarvoor de meerderheid. Di Rupo wordt waarschijnlijk premier. Hij wordt het boegbeeld van de nieuwe regering. Door zijn gebrekkig Nederlands is dat echter geen godsgeschenk voor de Vlaamse regeringspartijen.»

WTF?

Bart Maddens

Professor Bart Maddens specialiseert zich vooral in de financiering van het politieke bestel. Velen verbinden hem echter met zijn sterke Vlaamse standpunten in de media. Zo ontwikkelde hij de *Maddens-doctrine* die Vlamingen zou toelaten om sterkere eisen te stellen ten opzichte van de Franstaligen in communautaire onderhandelingen. Over de huidige staats-hervorming onlangs in een opiniestuk: “Het plaatje dat tevoorschijn komt oogt niet bepaald fraai.”

Michiel Feys

“Euthanasie op de gesprekken met N-VA”

- Professor Marc Hooghe

“Strategische fouten door de Vlamingen”

- Professor Bart Maddens

Stephanie Verbeke

WTF?

Marc Hooghe

Professor Marc Hooghe onderzoekt onder meer politieke partijen, sociale bewegingen en politieke participatie. Mensen interpreteren zijn opiniestukken vaak als belgicistisch. Zelf zegt Hooghe: “Ik ben dat eigenlijk niet. Ik zie het vooral in een Europees kader. Wat mij betreft mogen Vlamingen en Walen ruzie maken, maar ik denk aan de Europese eenwording. België is niet sterk in Europa, maar dat is net onze sterkte.”

Veto: *Wie zijn de gelukkigen na het akkoord rond de splitsing van het kiesarrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde?*

Marc Hooghe: «Uiteindelijk toch iedereen. Het belangrijkste is dat er een akkoord is. Zeker naar het buitenland toe is het heel moeilijk uit te leggen dat je je in zware economische tijden bezighoudt met een kiesarrondissement. Persoonlijk denk ik trouwens niet dat dat een verstandige Vlaamse eis is. De Brusselse Vlamingen vrezen nu dat ze niet meer verkozen raken. Er zal geen enkele Vlaamse volksvertegenwoordiger uit Brussel meer zijn. Maar goed, de Vlaamse partijen eisten dat en hebben dat gekregen.»

VERARMING

Veto: *Er is ook een akkoord over de financieringswet.*

Hooghe: «Ja, maar daar hebben we natuurlijk nog geen teksten

van. Ik had nooit verwacht dat ze daarrond zo snel een akkoord gingen vinden. Als het over geld gaat, is het natuurlijk altijd complex. Het grote spookbeeld van de Franstaligen is de verarming; zij vrezen dat ze armer gaan worden. Nu krijgen ze tien jaar een som, die niet geïndexeerd wordt waardoor het bedrag daalt, en neemt dat na tien jaar af. Dus als dat klopt, zijn ze ermee akkoord dat ze tussen hier en tien jaar hun plan moeten trekken.»

«Het is natuurlijk een grote cheque. Anderzijds is het een becijfering van de reële transfers die gerechtvaardigd zijn. In elk land waar een rijke en arme regio is, vloeit geld van de ene naar de andere. Zoals in Duitsland van Beieren naar Berlijn bijvoorbeeld.»

Veto: *Is het niet vreemd dat de onderhandelingen de laatste weken gevoerd werden zonder N-VA,*

de partij die bij de verkiezingen toch rond de dertig procent zat?

Hooghe: «Ze hebben een jaar lang geprobeerd. Eigenlijk is het een beetje zoals euthanasie. We wisten al ongeveer van september vorig jaar dat de patiënt, de gesprekken met N-VA, aan het sterven was. Ze hebben een jaar lang therapeutische hardnekkigheid toegepast en geprobeerd dat te reanimeren. Begin juli heeft N-VA zelf gezegd dat het voor hen niet meer moest.»

EERSTGEBOORTERECHT

«Je hebt pas garantie op regeringsdeelname met 51 procent. Met 49 procent heb je een soort van eerstgeboorterecht in Bijbelse termen. En de N-VA is eerst gevraagd. Dat heeft niet tot een resultaat geleid en dan kom je in een tweede scenario zonder N-VA. Voorlopig lijkt dat te werken. De Franstaligen zijn mis-

schien wel soepeler geworden zonder N-VA aan tafel. Al had Wouter Beke (*voorzitter CD&V, red.*) gezegd dat er zonder De Wever aan tafel niet zomaar cadeaus gingen uitgedeeld worden.»

Veto: *Het sociaal-economische moet nog onderhandeld worden. Zal dat nog moeilijkheden opleveren?*

Hooghe «Er moet natuurlijk heel wat bespaard worden. De opdracht is zo groot dat je niet alleen kan bezuinigen. Maar ik ben optimistisch en zie dat wel goed komen. Deze regering gaat nooit een schoonheidsprijs winnen maar het belangrijkste is vooral dat we een regering hebben. De druk van buitenaf en vooral van Europa wordt enkel groter. We hebben iemand nodig die opneemt als Trichet (*red. De president van de Europese Centrale Bank*) belt en zegt: “Hallo, meneer Trichet, wat kunnen we voor u doen?”»

Expo | Lauf Der Lärm

Wij noemen onszelf muziek liefhebbers, maar het dichtste dat we ooit bij geluidskunst zijn gekomen was toen de sympathieke Leuvense geluidsartiest Franck Condon wenend tegen ons verhaalde dat het STUK zijn audioconstructies geen kans wou geven. Wie wel een kans krijgt, is Aernoudt Jacobs - die niet aan zijn proefstuk toe is - en in het STUK onder de noemer "Lauf Der Lärm" een beknopt overzicht van zijn werk mag tentoonstellen.

BENJAMIN BOGHAERTS

Bij het betreden van STUKs Expozaal hoorden we onmiddellijk een vreemd, ogenschijnlijk willekeurig gepiep en gekraak. Toen we het geluid volgden, troffen we een grote bak aan met daarin water, ijs, draden, buizen en metalen plaatjes. Wat had dat in hemelsnaam te betekenen? Toen we het omvangrijke bouwsel van dichtbij beschouwden, werd duidelijk wat we aan het beluisteren waren: het geluid van kristalliserend en smeltend ijs, in surround versterkt door enkele contactmicrofoons.

Iets verderop was er een toestel dat enkele lichaamsparameters van een deelnemer naar hoge tonen omzette.

Bovendien werden deze tonen rechtstreeks naar de buitenkant van het STUK gekanaliseerd. Als u dus vreemde geluiden uit de letters van het STUK voelt komen, geen paniek.

VERWARREND

Verder in de zaal vonden we een tafel met daarop allereerste draaiende objectjes die zo bewogen dat ze verschillende, voornamelijk zoemende geluiden voortbrachten. De voorwerpen, in schijnbaar willekeurige posities, schoten afwisselend in actie in een patroon dat ons zelfs nu nog niet echt duidelijk is. Terwijl wij vertwijfeld stonden te staren naar dit geheel, merkte een voorbijganger op dat geluid hier op krachtige wijze

rechtstreeks gevisualiseerd werd.

Na die verwarrende ervaring zochten we andere oorden op, waar nog een laatste opstelling te inspecteren was. Daar werd opgenomen geluid door allerlei media gestuwd, zoals een houten klankkast, een kom water of een steen. Op handige wijze werd er een stethoscoop voorzien om zelf ook deel van de geluidsketting uit te maken, maar zelfs na uitleg van iemand die zich als gids voordeed konden wij nauwelijks iets hoorbaar opvangen.

VERVELEND

We zijn eerlijk: de voorstelling kon ons niet verrassen, boeien of amuseren. Op sommige ogenblikken waren we verward, op andere ogenblikken waren we verveeld en tussenin vroegen we ons af waar de betekenis in deze werken te zoeken was. Mocht het punt van de tentoonstelling zijn om enkele vragen te stellen over de grenzen van

acceptabele kunst en waarom dergelijke installaties nuttig zijn, zou Lauf Der Lärm alvast een vruchtbare denkbodem zijn. Dat was echter niet het punt.

De expo deed ons niet nadenken over verschillende aspecten van geluid en hoe wij ermee omgaan. Eerdere evenementen in het kader van Displaced Sounds, zoals de voorstelling van Akio Suzuki, deden dat op verbluffende wijze wel. De ideeën in "Lauf Der Lärm" waren, naar onze mening, maar matig uitgewerkt, wat men probeerde te counteren door via woorden zoals "fenomenologisch", "efemeer" en "gelaagdheid" het als betekenisvolle kunst te rechtvaardigen. Misschien kunnen wij in onze vluchtige 2.0-denkerwereld niet meer de tijd nemen om stil te staan en het ware licht binnen te laten. U kan gelukkig zelf oordelen, want de tentoonstelling is nog tot 13 november gratis toegankelijk in de expozaal van het STUK.

Achtung!

Collegerock

Voor de snelle beslissers: maandag 3 oktober vindt Collegerock opnieuw plaats. Het festival dat traditiegetrouw plaatsvindt in het Pauscollege, heeft ook dit jaar weer een mooie affiche: onder andere Teddiedrum, Headphone en Willow zullen tegen uw trommelvlies aanschuren.

Tickets: €3/4

CampusToneel

Voor haar nieuwe productie *They shoot horses, don't they* zoekt CampusToneel nieuwe medewerkers. De kennismakingsavond vindt plaats op donderdag 6 oktober om 20u in de kapel van het Zwartzustercollege. Verder kan je je ook inschrijven voor de wekelijkse theatercursus *Kastelen van de scene*.

Voor alle info:

www.campustoneel.be

Cassé (1) | Circle of Death

Veto wordt vaak aanzien als een ivoren toren vol intellectuelen. De realiteit is anders. Wij zijn een bende dronkaards die de hele dag naar de feestschijven van RGR FM luisteren. Tweewekelijks testen wij ook een drankspel uit. Dat is immers moderne onderzoeksjournalistiek. Deze week: Circle of Death aka Ring of Fire.

FRANK PIETERMAAT

Circle of Death wordt gespeeld met twee of meer spelers. Aldus spreken wij op een duistere donderdagavond, na het harde labeur van die dag, met een groepje van vier af om het spel der verderf uit te testen. Om de echte invloed van het spelletje

te achterhalen, doen we eerst nuchter een activiteit nu die we na het spelletje zullen proberen te herhalen. We bouwen kaartenhuisjes.

Het is al snel duidelijk dat onze medespelers meer aanleg hebben voor kaartenarchitectuur. Wij doen liever andere zaken met de kaartjes en spreiden

ze open in een cirkel op tafel met de 'rug' naar boven. Volgens het internet wordt *Circle of Death* met pintjes gespeeld. Wij opteren echter voor jenever, omdat wij nu eenmaal knalharde *patzers* zijn.

De regels zijn belachelijk eenvoudig. Iedere speler trekt

ser, had het dan al moeilijk om weinig fouten te maken en kiest ons als compagnon. Het zwaard van Damocles hangt ons boven het hoofd.

Hoe verder het spel vordert, hoe moeilijker het wordt. Zeker wanneer we geen eigennamen meer mogen noemen. En als we

De Circle of Death is dodelijk

om de beurt een kaart. Elke kaart is verbonden aan een opdracht, bijvoorbeeld *seven point to heaven*. Hierbij moeten spelers allemaal naar boven wijzen. De laatste moet drinken. U snapt de logica wel. De meest ervaren speler onder ons gidst ons door het spel. De man zat voor de start van het drankspel elders al fluks het spel te spelen.

DAMOCLES

We zijn nog geen kwartier bezig of de eerste fles jenever is er door. Groter probleem: de kaarten die ons toestemming geven tot een plaspauze zijn dan ook al weg. Het belooft een zware avond te worden. Keerpunt in het spel is wanneer iemand plots de acht trekt. *Eight pick a mate*. Kies dus een vriendje die elke keer mee drinkt wanneer je zelf moet drinken en vice versa. De jongeman in kwestie, een *überpat-*

een negen trekken, moeten we rijmen op woorden als parallelpida of herfst. Wie trouwens een rijmwoord voor herfst kan verzinnen, krijgt gegarandeerd een bak bier op onze kosten.

ÜBERPATSER

We komen dicht bij het einde en het spel eist duidelijk zijn tol. De *überpatser* trekt nog voor de laatste kaart getrokken is naar het toilet. Ook wij slepen ons stilaan naar het einde. Elke slok lijkt er nu één te veel te worden. Opluchting is op zijn plaats wanneer na een klein uur de laatste kaarten omdraaien.

Dan moeten we natuurlijk de test afronden en een kaartenhuis bouwen. Dat beperkt zich tot twee kaarten in de lucht gooien. Neverland met de kaarten opbouwen zal niet meer voor meteen zijn. Het enige waartoe we nog in staat zouden zijn, is wat gaan knallen in *The Seven Oaks*. Maar dan wel op water, want de *Circle of Death* is dodelijk.

Michiel Feys

Nieuw!

KringKal

Dinsdag 4/10

- OpeningsTD Farma @ Lido
- Openingscantus OKeR @ Ambiorix
- Openingscantus Babylon @ Pavlov

Woensdag 5/10

- OpeningsTD Historia @ Musicafe
- Openingscantus Medica @ Ons Huis

Donderdag 6/10

- Kick off cantus Ekonomika @ Alma 3
- Kick off Industria @ Alma 2
- OpeningsTD psychologie in lido
- OpeningsTD VTK @ Musicafé
- Openingscantus Crimen @ Pavlov

(FP)

Jouw
kringactiviteit
hier?
Mail naar
[kringkal@veto.be!](mailto:kringkal@veto.be)

Bloggers | Theater 2.0

Voor hun nieuwste creatie 'Bloggers' ging Studio POK een samenwerking aan met het Leuvense theatergezelschap FABULEUS en het Jong Harten Festival. Als uitgangspunt namen de jonge honden de alomtegenwoordigheid van YouTube en - u kunt het al raden - de blogosfeer.

MARIJKE VAN GEEL

Regisseuse Kristof Timmerman gaf zijn acteurs de opdracht een

Gaga? Check! Dingen 'liken'? Check!), wat zorgde voor een zeer hedendaagse voorstelling. Bij het betreden van de zaal

Onpersoonlijkheid van internetcommunicatie

online personage te creëren dat via YouTube contact zoekt met de wereld. Dit materiaal werd vermengd met andere referenties naar jongerencultuur (Lady

zien we een speelveld met rondlopende jongeren waarvan het niet altijd even duidelijk is wat ze net aan het doen zijn. De kleine handelingen, gaande van het schrij-

ven van een tekst met plakband tot het vastplakken van afval, hebben echter wel twee dingen gemeen: ze gebeuren allemaal woordeloos en zijn altijd gericht naar één van de vele camera's.

LENS

Het is pas wanneer die camera's aanfloepen dat de personages hun stem lijken te vinden.

De acteurs spreken rechtstreeks tot de lens en worden simultaan geprojecteerd op grote schermen. We maken kennis met een meisje dat zich in haar videodagboek richt tot haar vriend die haar heeft laten zitten. Voorts is er nog een jongen die - ook via een videoblog - de wereld op de hoogte houdt van zijn bevindingen over het wetenschappelijk boek dat hij aan het lezen is, en een meisje dat om de haverklap van outfit verandert om zich dan

gewillig door de camera te laten registreren.

ANOUK

De rollen van de andere personages lijken iets minder vast omlind, maar zijn daarom niet minder amusant. Wij waren gecharmeerd door het meisje met een mimiek waar menig komiek jaloers op zou zijn. Haar cover van Anouks *Michel* was zo heerlijk *over-the-top* dat het weer goed werd. En dat is bij deze dan de eerste en laatste keer dat "Anouk" en "goed" samen in één zin staan.

GEMIS

Het spel met de camera's leidde tot visuele hoogstandjes en maakte het voor de toeschouwer interessant om de acteurs zowel op scene als op beeld in actie te zien. Desondanks bleven wij na

afloop achter met het gevoel dat er iets miste.

Als de makers een voorstelling voor ogen hadden die de uitholling van identiteit en de onpersoonlijkheid van internetcommunicatie wou illustreren, zijn ze zeker in hun opzet geslaagd. De naamloze personages die zich tegelijk tot iedereen en niemand richten, waren tot op zekere hoogte herkenbaar, is het niet door onze eigen ervaringen dan wel door de blog van één of andere weirdo die wij stiekem volgen. Wilden de makers echter dat de voorstelling zelf de vrijblijvendheid van deze manier van communiceren oversteeg, dan is er nog wat ruimte voor verbetering. *Bloggers* was naar ons aanvoelen wat té fragmentarisch en oppervlakkig. Het zou natuurlijk ook kunnen dat wij hier niet 2.0 genoeg voor waren.

Xavier Deutsch | Leuven Waals

Wij gaan al eens graag op een ander. Daarom versierden wij vorige week een afspraak met Xavier Deutsch. "Xavier wie?" horen wij u denken. Deutsch is een Waals auteur die deze week naar Leuven komt in het kader van "Tour de Flandre". Leuven Waals, of toch voor even.

MARIJKE VAN GEEL

Op dinsdag 4 oktober strijkt "Tour de Flandre", een rondreizend literair programma, neer in het Leuvense Wagehuys. Het wordt een avond waarin Vlaamse en Waalse auteurs elkaar ontmoeten. In Leuven zullen Anne Provoost, Alain Bertraïnd, Pjeroo Robjee en Xavier Deutsch met elkaar in gesprek gaan.

Veto: Zijn Vlaamse auteurs bekend over de taalgrens? We kunnen dat in Vlaanderen immers niet zeggen over Waalse auteurs.

Deutsch: « U kent geen levende Franstalige auteurs? U kent misschien Simenon wel? Maeterlinck en Rodenbach waren op hun beurt dan weer Vlaams, maar schreven in het Frans. Het is zeker waar dat we elkaars literatuur niet zo goed kennen. Ik ken niet zoveel Nederlandstalige schrijvers. Claus, die ken ik, en Robjee dan. »

Veto: Is een programma als "Tour de Flandre" dan nodig?

Deutsch: « Ik denk dat het eerder een mooi idee is. Het is vooral nuttig, maar of het echt nodig is, weet ik niet. Voor mij is het een mooi cultureel project met verschillende interessante mensen, maar het zou hetzelfde zijn als iemand mij zou vragen te touren met een Spaans programma. Het Beschrijf (de organisator van het programma, red.) geeft zelf geen politieke invulling aan het gebeuren, maar het moment waarop het valt, is natuurlijk wel mooi. »

«Toen ik gevraagd werd in mei was het

politiek nog een andere tijd. Nu zou het goed kunnen dat dinsdag, wanneer *Tour de Flandre* in Leuven is, de kaarten weer anders liggen. Misschien zijn de onderhandelingen verder gevorderd, misschien niet. Misschien hebben we zelfs een nieuwe regering, wie zal het zeggen? »

KASTEEL

Veto: Bestaat er zoiets als Belgische literatuur?

Deutsch: « Goede vraag. Ik ben altijd voorzichtig met het idee van verschillende literaturen. Het idee van een Franstalige Belgische literatuur, daar hou ik niet zo van. Voor mij is literatuur universeel. Er zijn misschien meer

verbanden tussen Shakespeare en Cervantes dan tussen Shakespeare en Dickens, hoewel die zagezegd tot dezelfde literatuur behoren. Shakespeare en Dickens schreven in het Engels, maar wat betekent dat? »

«Het begrip Belgische literatuur betekent niets voor mij. Maar

aan de Franstalige Belgische literatuur". Nee, ik schrijf gewoon een boek. »

Veto: Is er een verschil tussen Franstalige Belgische literatuur en Franstalige literatuur?

Deutsch: « Daar is echt een groot verschil tussen. Als lezer voel je dat heel hard aan. Fransen zijn ra-

er iets is, maar kan niet exact zeggen wat. »

MAGISCH REALISME

«Ik spreek niet graag over Belgisch surrealisme, dat is een cliché. Ik zou eerder spreken van magisch realisme, een cultuur van de droom. Onze literatuur ademt de sfeer uit van een regenachtige dag in november in een kleine stad. Er hangt bij wijze van spreken nevel in de hoofden van onze auteurs. In Franse boeken daarentegen schijnt steeds de zon. »

Veto: Hoe voelt u het schrijverschap aan?

Deutsch: « Schrijven is mijn werk. Als ik een boek schrijf, begin ik om acht uur 's morgens en schrijf ik de hele dag door, drie weken lang. Ik schrijf ongeveer twee romans per jaar. Als ik begin, weet ik nooit hoe een boek gaat eindigen. Ik begin en het verhaal ontwikkelt zich pagina per pagina. »

Veto: Wat is de rol van de literatuur?

Deutsch: « Als je een belangrijke boodschap wil verkondigen, kan je beter journalist of leraar worden. Die rol is niet weggelegd voor literatuur. »

VERBEELDING

Is er een boodschap in Da Vinci's *Mona Lisa*? Literatuur is iets wat je maakt, maar het is daarom niet per definitie iets van jezelf. Je mag heel veel dingen ontdekken in een roman, maar niet de mening van de auteur. Als de schrijver een bedoeling heeft, dan zit het boek als het ware opgesloten en kan het niet vrij geïnterpreteerd worden. Literatuur moet het werk van de verbeelding zijn. »

"Tour de Flandre", dinsdag 4 oktober in het Wagehuys. Voor meer info: www.30CC.be en www.beschrijf.be

“Als je een boodschap wil verkondigen, kan je beter journalist worden”

misschien bestaat het wel. Ik denk dat er iets is, maar ik kan het niet definiëren. Dat is ook helemaal niet belangrijk. Als ik een boek schrijf, denk ik niet: "Ik neem deel

tioneler. In hun boeken kan alles gedefinieerd en uitgelegd worden. Ze schrijven net zo overzichtelijk als de nette tuin van een kasteel is. Een Belgische auteur weet dat

Christian Franz

Valentijn Dhaenens |

BigmouthH op STUK Start

Tijdens STUK Start kon u gaan kijken naar BigmouthH, een herwerkte versie van de alom bejubelde monoloog van Valentijn Dhaenens. De man is bekend van De helaasheid der dingen en het collectief SkaGen, maar weidde voor ons in het STUKcafé vooral uit over zijn zelfgeresisteerde show BigmouthH.

THOMAS CLIQUET

Veto: *Kostte het veel moeite om DegrotemonD om te zetten in BigmouthH?*

Valentijn Dhaenens: «Ja, toch wel. Sommige teksten waren oorspronkelijk al in het Engels geschreven en heb ik voor DegrotemonD vertaald in het Nederlands. Die bewerking heb ik nu moeten hertalen, wat neerkwam op veel schrapwerk. Er zitten ook delen in het Frans en het Duits in, zoals de speech van Joseph Goebbels. Dat heeft wat tijd gekost om te repeteren. Voor de dvd waren er al ondertitels gemaakt, maar die zijn niet goed genoeg om te gebruiken. Ik heb me daar wel op gebaseerd. Daarna heeft een vertaalster alles nog eens gecontroleerd.»

Veto: *Was het leuk om een hervormde versie van "DegrotemonD" te spelen, om zo de routine te doorbreken?*

Dhaenens: «Het is zo dat ik de monoloog nooit veel na elkaar gespeeld heb. Er zat altijd een korte periode tussen de verschillende voorstellingen en ik deed het steeds drie keer op dezelfde plek. Het klopt wel dat het leuk was om te herwerken want DegrotemonD heb ik zo'n 90 keer gespeeld. Best veel als je het alleen doet.»

HEFTIG

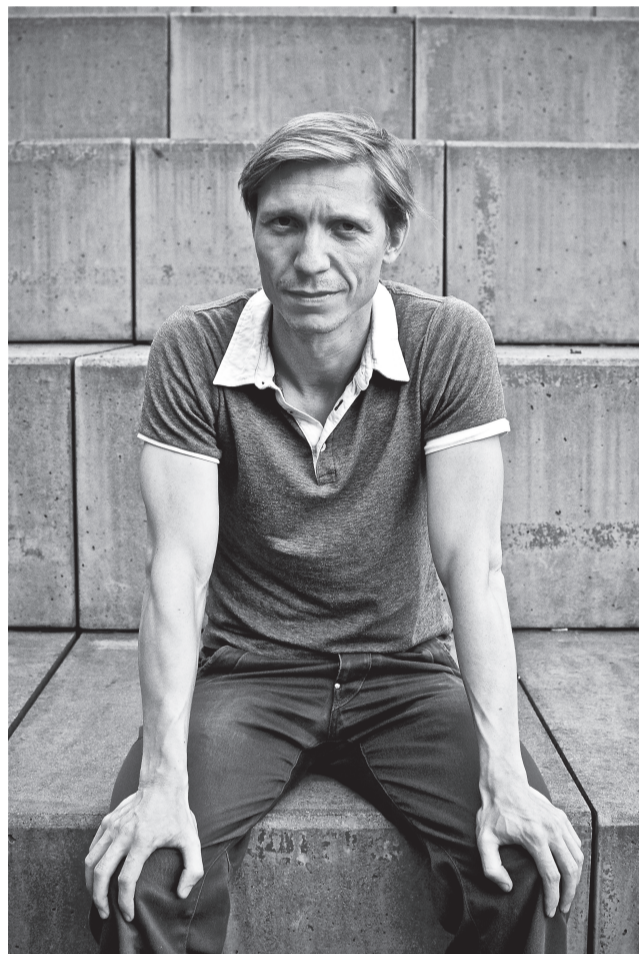
«Ik wou de voorstelling ook liever in verschillende talen doen dan alleen in het Engels. BigmouthH gaat immers over taal. Het is een verzameling van allerlei speeches. De speech van Goebbels in het Duits doen was logisch, want Duits heeft een heel andere gevoeligheid dan Engels. Op die manier kon ik onderzoek doen naar hoe taal binnen een speech wordt

beïnvloed. In het Duits kan je veel langere volzinnen gebruiken, in het Nederlands wordt dat heftiger en in het Engels al helemaal, omdat de zinnen

Goebbels in het Duits

gewoon korter zijn. In het Duits zijn er ook veel meer bijzinnen. Bij de Fransen is dat nog erger.»

Veto: *Binnenkort gaat "Berlin Alexanderplatz", de nieuwe voorstelling van*

Andrew Snowball

SkaGen, in première. Kan u daar wat meer over vertellen?

Dhaenens: «De voorstelling grijpt terug naar een boek van Alfred Döblin uit 1929. Rainer Werner Fassbinder (een Duits regisseur, red.) heeft daar in de jaren tachtig een dertien uur durende serie van gemaakt. Het is dan ook een gigantisch boek. Tegelijkertijd geldt het ook als één van de eerste modernistische boeken omdat er veel reclameslogans tussen staan.»

RAAR

Dhaenens: «Döblins schrijfstijl reflecteert de manier waarop de auteur naar de stad keek. Hij gebruikt veel zinnen zonder leestekens die door elkaar lopen om het geraas van de stad weer te geven. Er zijn rare klankgeluiden die passerende trams beschrijven.

Slogans, wegwijzers, populaire liedjes van toen, ze zijn er allemaal in verwerkt. Moderne auteurs passen die techniek vandaag de dag wel vaker toe om andere aspecten in een roman te verwerken. Döblin deed dat aan het eind van de jaren twintig al. Daarom geldt het als een van de belangrijkste Duitse romans, omdat dat het eerste moderne boek was dat alle genres door elkaar smeed.»

Veto: *U doet ook film- en televisiewerk. Is het moeilijk een evenwicht te vinden met theater?*

Dhaenens: «Het is eerder uitzonderlijk dat ik acteer op tv of in films. Mijn eigen theatergezelschap SkaGen is altijd prioritair. Soms moet ik daardoor wel eens dingen laten schieten, maar al met al valt het nog mee. De helaasheid der dingen werd toevallig opgenomen in de zomer, toen er geen theatervoorstellingen waren.»

CulKal

Dinsdag 4/10

Tour de Flandre: Anne Provoost, Xavier Deutsch, Pjeroo Robjee, Alain Bertrand
Literatuur – 20u in Wagehuys
(www.30cc.be)

Woensdag 5/10

Dust van Arco Renz / Kobalt Works

Dans – 20u in Stadsschouwburg
(www.30cc.be)

Wat is het nu van Mugmetdegoudentand

Theater – 20u30 in STUK (www.stuk.be)

Brett Anderson (Suede) + Spirals

Muziek – 20u30 in STUK (www.stuk.be)

Donderdag 6/10

Wat is het nu van Mugmetdegoudentand

Theater – om 20u30 in STUK (www.stuk.be)

Fast Car van Renske van den Broek

Theater – 22u in STUK (www.stuk.be)

Pieter Embrechts & The New Radio Kings

Muziek – 19u in Minnepoort (www.30cc.be)

Vrijdag 7/10

Fast Car van Renske van den Broek

Theater – 20u30 in STUK (www.stuk.be)

Displaced Sounds #12: Brandon LaBelle,

Michael J. Schumacher, Karin Bijsterveld

Mediakunst – 20u30 in STUK (www.stuk.be)

Wait for me: Zita Swoon op Nacht van de Fair Trade

Muziek – 20u in Minnepoort (www.30cc.be)

Zaterdag 8/10

The Tatiana Aarons Experience van Tom

Struyf en O.T. Theater

Theater – 20u in Wagehuys (www.30cc.be)

Zondag 9/10

Jazz op Zondag: Agora

Muziek – 21u in STUK (www.stuk.be)

Centrum voor Levende Talen

NIEUW: ✓ Hongaars
✓ e-leren Portugees

Het CLT is een erkend centrum voor volwassenenonderwijs (cvo) in samenwerking met de K.U.Leuven.

Onze taalcursussen staan open voor iedereen (vanaf 16 jaar).

Arabisch, Chinees, Deens, Duits, Engels, Frans, Grieks, Hongaars, Italiaans, Japans, Pools, Portugees, Russisch, Spaans, Turks, Zweeds en e-leren voor Frans, Spaans en Portugees

Inschrijving:

- online doorlopend tot en met zaterdag 15 oktober 12u
- op het secretariaat: elke werkdag van 9:00 tot 12:00 en van 16:00 tot 20:00
zaterdag van 9:00 tot 12:00

Start van de lessen: vanaf maandag 26 september

Dekenstraat 4, LEUVEN
016 32 56 61

info@clt.kuleuven.be
www.clt.be

STUDENTENWELKOM

JOACHIM BECKERS VOOR WWW.WANNABES.BE

Menu van de week

In Alma 1-2-3
4-7 Oktober 2011

A1 = alleen Alma 1

A3 = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2

= vegetarisch

dinsdag

1/2 Kip met saus en garnituur	A2	€ 5.10
Gebakken visfilet met hollandse saus en verse prei		€ 5.10
Groentennuggets met currysous en paprikarijst		€ 4.20
Kalkoenrollade met mediterrane saus en boterbonen		€ 4.70
Kippenlapje met groenten en saus	A1+A3	€ 4.20
Koninginnenhapje	A1+A3	€ 3.60
Macaroni met ham en kaas	A2+A3	€ 2.70
Spaghetti bolognaise groot	A1+A3	€ 3.20
Spaghetti bolognaise klein	A1	€ 2.70
Spaghetti bolognaise veggie groot	A3	€ 3.20
Stoofvlees op z'n Vlaams	A2+A3	€ 4.70

woensdag

Cannelloni		€ 4.70
Gevulde paprika met Provençalse saus en wilde rijst		€ 4.20
Kippenlapje met groenten, saus en kroketten	A2	€ 4.70
Koninginnenhapje	A2+A3	€ 3.60
Loempia met zoetzure chilisaus en verse wokgroenten		€ 3.60
Spaghetti bolognaise groot	A3	€ 3.20
Steak met groenten en saus	A3	€ 5.10
Stoofvlees op z'n Vlaams	A1+A3	€ 4.70
Vleesballetjes in mosterdsaus		€ 2.70

donderdag

Gehakte steak met peperroom en fijne boontjes	A1+A3	€ 2.70
Gevulde champignons met kruiden en tomaat	A2	€ 4.70
Kippenlapje met groenten en saus	A3	€ 4.20
Koninginnenhapje	A1+A3	€ 3.60
Mixed Grill actieshotel		€ 5.10
Moussaka met Griekse sla en aardappelschijfjes		€ 3.60
Spaghetti bolognaise groot	A2+A3	€ 3.20
Spaghetti bolognaise klein	A2	€ 2.70
Spaghetti bolognaise veggie groot	A2+A3	€ 3.20
Spaghetti bolognaise veggie klein	A2	€ 2.70
Stoofvlees op z'n Vlaams		€ 4.70
Venetiaanse kipfilet met boursintomaat en aardappelkrieltjes		€ 4.70

vrijdag

Fishsticks met tartaarsaus		€ 2.70
Kipbrochetten met tomatensaus, paprika's en wedges		€ 5.10
Koninginnenhapje	A2+A3	€ 3.60
Koninginnenhapje met tofu		€ 3.60
Steak met groenten en saus	A2+A3	€ 5.10
Stoofvlees op z'n Vlaams	A1+A3	€ 4.70

Filmticket voor slechts €6,8 ?

Van maandag tot vrijdag naar om het even welke film in Kinopolis? Te koop in alle Alma restaurants! De actuele filminformatie vind je steeds op onze placemats of op de kinopolis website.

Kijk ook op de website voor menu **Gasthuisberg**, **Justus Lipsius** en **Pauscollege**

Loop eens langs bij

De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

De Kringwinkel SPIT:

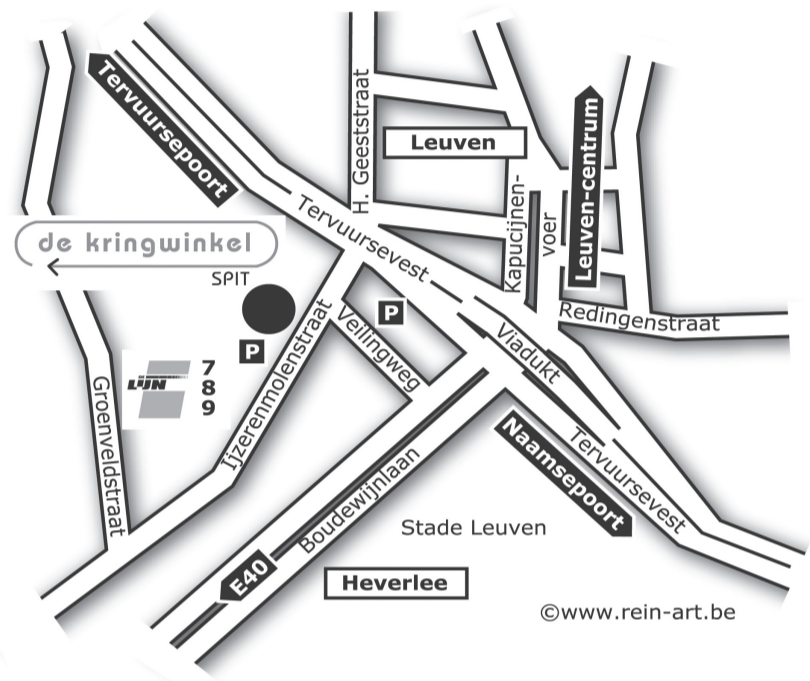
Ijzermolenstraat 10-12 in Heverlee

Open: ma - Vrij: 10-18u

zat: 10-17u

zo: gesloten

Tel: 016 65 29 57 web: www.spit.be

©www.rein-art.be

**De goedkoopste
fuijzaal van
Leuven!**

€355 per avond
€250 tijdens het weekend

Faculteitskringen en hogeschoolkringen aangesloten bij LOKO en OSR/OKER krijgen een korting van 105 euro per fuif.

Bij elke 4e fuif van een kring of vereniging binnen hetzelfde academiejaar is de huur van de zaal gratis.

Voor reservaties of inlichtingen: 016/22.31.09 of albatros@loko.be

Veto is goed geïsoleerd!

KULEUGEN

"Ik was rustig door de Tiensestraat naar beneden aan het rijden! Heel rustig! Geen vuiltje aan de lucht! Tot een irritante manspersoon op twee wielen zich plots voor mijn wielen wierp." Van opwinding pinkte Rector W. een zweetdruppel weg. "Ik zag duidelijk dat het om een manspersoon ging, ik heb immers urenlang de secundaire geslachtskenmerken van de man in mijn hoofd gestoken, destijds. Ik heb namelijk geneeskunde gestudeerd. Let wel, geneeskunde! Dat is moeilijk!"

Rector W. zuchtte eens. Uw interviewer twijfelde nog tussen medelijden en hilariteit, toen Rector W. reeds ongestoord verder ging. "Gelukkig bleek het te gaan om zo'n irritant eerstejaartje. Weer een proefobject erbij voor mijn studenten." Rector W. werd zichtbaar emotioneel. "Maar de tijd die ik verloor met het losschrapen van verhakelde ingewanden was onvoorstelbaar. Vooral de epidurale adhesiolysis leek wel vergroeid te zijn met de voorbumper van mijn wagon. Verschrikkelijk!"

"Ik werd er zowaar ongeduldig van. Nochtans is geduld een van de vele kwaliteiten waar ik me doorgaans op mag beroepen. Naast haarkleur en ooghelderheid." Rector W.'s ogen begonnen lichtjes te glinsteren. Uw interviewer begon ongemakkelijk te schuifelen op zijn stoel. Rector W. schoof een beetje dichtersloeg zijn arm om de rechterschouder van uw interviewer. "Zachte schouder hebt u," zwijmelde hij. De oogjes van Rector W. blonken nu als een met varkenssperma ingesmeerde stersaffier.

Uw interviewer probeerde schichtig weg te schuiven, maar Rector W. was overal op voorzien. Hij schoof lichtjes naar voor, dan naar rechts en sneed uw interviewer de pas af. "Ook ben ik erg creatief," legde Rector W. uit, al vooruitschuivend op zijn stoel. Uw interviewer naderde subtiel het raam, zijn enige redding. Maar Rector W. was alomtegenwoordig. "Mijn creativiteit kent geen grenzen," benadrukte hij, terwijl hij zijn stoel vakkundig tussen uw interviewer en het zijraam manoeuvreerde.

Uw interviewer zag zich genooddaakt enkele woorden uit te brengen om het gesprek gaande te houden. "Hoezo?" stamelde hij. "Wel, ik wil een nieuwe campus oprichten, de KULAHD(iL), de K.U.Leuven Afdeling Hasselt, Diepenbeek (in Limburg). Die campus zal als enige doel hebben studenten te ontnemen aan de UHasselt. Zo zal de K.U.Leuven nog meer Limburgse studenten aantrekken. Limburgse studenten spreken grappig." Zo sprak Rector W. Zo is het maar net.

Jelle Mampaey

Er is een drukfout gesloten in de jaarkalender 2011 achteraan in de Nederlandstalige zakagenda 2011-2012. De notatie van de maanden oktober, november en december 2011 is hierdoor niet bruikbaar. De vermelding van deze maanden in het weekoverzicht van de agenda is wel correct. Onze excuses voor dit ongemak.

**Drukfout? Planning?
Franse Republikeinse Kalender?**

-LIVE VAN OP HET STUDENTENWELKOM-

De Duif wordt de nieuwe wereldleider! *** SABAM = MAFFIA! *** Kent gy Veto al? *** Is de Bijbel alleen relevant voor je Bomma? – Leuven City Bible *** Leerkrachten erkennen volgens hun echte diploma's. Erken alle masters! *** Psychologie is de MAX! *** Afwassen aan minimumloon is de MAX! De max zeg ik u! *** Maar VRG is juist dat tikkeltje beter *** Jozef Janssens heeft mooie borsten *** Het spel – W.D. *** Ik ben verloren *** Ik ook *** Meer respect voor onderzoek... *** I approve this message (Barbara V.D.) *** Men kan gemakkelijk meer lachen ... dus SMILE *** Ik ga naar elke les <3 *** De vraag is: die warmte rond mijn lichaam, is dat de zon, of is het die knappe E. Dehaen? *** K.U.L., neem Barbara V.D. terug in dienst (als patatenschilster in de ALMA) *** Majestic Virtue <3 *** Stop! Veto time *** Campuskrant! *** Epo... janette *** Opinions zijn belangrijk, maar vooral de mensen zonder stem moeten gehoord worden *** gezocht: een leven *** Kom morgen naar Wikkid in de Blauwe Kater *** Nele, wat doen uw ouders? Zijn ze rijk? *** Een dag niet gelachen is een dag niet geleefd! *** Wie vond in godsnaam zoiets uit als het 'IER'? *** Lef is het meervoud van leven *** Ah nee, omgekeerd *** Leve Ruben Bruynooghe *** Er is geen Vetoschip zonder kapitein *** Boe aan de opwarming van de aarde *** Weg met flaminganten! Boerzwas buiten! (en walen ook!) *** Volg @Franko_PM #fafaf oef

Colofon |

Veto

's-Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03
e-mail: veto@veto.be
www.veto.be
www.twitter.com/veto_be

Jaargang 38 - Nummer 1
Dinsdag 27 september 2011

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofdredacteur:
Pieter "Appeljenever" Haeck

Redactiesecretaris & V.U.:
Els "Bessenjenever" Dehaen
's Meiersstraat 5 - 3000 Leuven

Redactie:
Lucas "Hollandse jenever" de Jong,
Margot "Meloenjenever" Hollevoet,
Frank "Aardbeienever" Pietermaat,
Marijke "Banaanjenever" Van Geel &
Bas "Citroenjenever" Van Den Bogaert

Schrijvers:
Mauro "Anijsjenever" Caprioli,
Laurens "Chocoladejenever" Cerulus,
Thomas "Vanillejenever" Cliquet,
Wim "Perzikjenever" Dehaen, Tillian
"Mangojenever" Hellinckx, Joris "Bols
jenever" Himpens, Christoph "Smeets
jenever" Meeussen, Sophie "Zure Ap-
peljenever" Soete,

Fotografen:
Joachim "Tafeljenever" Beckers,
Joris "Graanjenever" Deloof, Michiel
"Cactusjenever" Feys, Christiaan
"Pruimenjenever" Franz, Andrew
"Cuberdonjenever" Snowball, El-
lyne "Kersenjenever" Temmerman,

Bas Van den Bogaert, Xavier "Kokos-
nootjenever" Van Den Bogaert, Steph-
anie "Amarettojenever" Verbeken &
Thomas "Rode bessen jenever" Van
Oppens

Tekenaars:
Simon "Perenjenever" Englebert

DTP:
Joachim Beckers, Els Dehaen, Jelle
"Speculoosjenever" Dehaen & Pieter
Haeck

Eindredactie:
Els Dehaen, Jelle Dehaen, Pieter
Haeck & Gijs Van Den Broeck

IT:
Joachim Beckers

Publiciteit:
Alfaset cvba - Maxim "Plat water" Van
Hoeymissen
info@alfasetleuven.be
016/22.04.66
Drukkerij:
Tuerlinckx (Molenstede) Oplage: 9000
exemplaren ISSN-nummer: 0773-5162
Abonnementen
Binnenland: 11 euro Overschrijvingen
op rekening- nummer:
001-0959719-77

Redactievergaderingen vinden iedere
vrijdagnamiddag plaats om 16u en
staan open voor iedereen. Alle geïnter-
esseerden (tekst, foto, lay-out,
jeneversoorten die de hoofdredacteur
nooit meer zal drinken) zijn welkom
op de redactievergadering of op het
redactieadres. Lezersbrieven en vrije
tribunes kunnen tot vrijdag 14u, liefst
mailsgewijs, ingezonden worden op
het adres: veto@veto.be. De redactie
behoudt zich het recht reacties in te
korten of op het internet te publiceren.

NAVRAAG | IWEIN SEGERS

“De eerste heteroseksuele modeontwerper”

Iwein Segers is van vele markten thuis. U kent hem als grappenmaker, als het maatje van Tatiana Silva in “Expeditie Robinson” of als “De Svekke” in “M!LF”. Maar wist u dat hij ook een verleden heeft als assistent-bibliothecaris? Afgelopen week ging Segers’ nieuwe show “De Comeback van Iwein Segers” in première in Leuven. Hoog tijd om hem aan de tand te voelen over vreemde carrièrewendingen, de “Dag Allemaal” en de BV-wereld.

MARIJKE VAN GEEL

Veto: In uw vorige voorstelling trekt u het BV-schap in het belachelijke, in “De Comeback van Iwein Segers” gaat u dat doen met het fenomeen van de comeback.

Iwein Segers: «Vorig jaar had ik verkondigd dat ik nooit meer aan comedy zou doen, omdat ik toen een cd had uitgebracht. Dat was natuurlijk een geniale commerciële zet. Ik kan nu dus perfect een comeback maken zonder daarover te liegen. Terwijl het natuurlijk allemaal een grap is, net zoals mijn eerste show 25 jaar Iwein Segers ook niet echt was.»

«Ik heb ooit in Wetteren gespeeld voor een uitverkochte zaal met veeleer gepensioneerde mensen. Ze dachten dat ze naar een neef van Yves Segers kwamen kijken, iemand die effectief al 25 jaar de betere schlagers zingt. Aan de uitgang kwamen ze mij achteraf opwachten om te zeggen hoe slecht het was. Er zaten twee vrienden van mij in het midden van de zaal en die lagen natuurlijk plat van het lachen.»

«In de nieuwe voorstelling spot ik nog meer met mezelf dan in mijn eerste show omdat ik ondertussen het BV-wereldje ben binnen geslopen. Het was ook de bedoeling om in *Expeditie Robinson* te zien hoe dat werkte. Het was een handige samenloop van omstandigheden. In 25 jaar Iwein Segers ging ik graag op mijn bek. Het personage dat ik nu speel, is zo zelfzeker en arrogant omdat die ook in die BV-wereld zit en denkt er bij te horen. Terwijl dat natuurlijk niets voorstelt.»

DOCUMENTAIRE

Veto: Heeft u al een idee wat er volgt na uw comeback?

Segers: «Alles wat ik tot nu toe gemaakt heb, maakt deel uit van een drieluik. Het derde gedeelte wordt een documentaire over mezelf die we nu aan het draaien zijn en klaar moet zijn tegen 2013. Ze heet “Iets in de media” en we zouden die live vertonen zodat ik zelf niet meer moet optreden. Ik kom daarna wel uitleg geven.»

Veto: Wat voor publiek komt er naar je shows?

Segers: «Ik heb de indruk dat er veel mensen komen die zichzelf vaak wat vreemd vinden, mensen die er niet bij horen. Ik krijg soms ook mailtjes van mensen die mij bedanken om er niet bij te horen, alsof ik een voorbeeld ben voor hen. Creepy eigenlijk.»

Veto: U hebt ook een heel actieve en up-to-date website.

Segers: «Dat doe ik allemaal zelf. Ik geloof er niet echt in, die zogezegde artiesten die nu allemaal een manager hebben die alles voor hen doet. Ik vind het vooral raar om daar geld aan uit te geven. Ik heb niets te doen buiten optreden, interviews aan Veto te geven en af en toe een liedje te maken, dus kan ik gerust met de site bezig zijn.»

“Stand-up is ook maar een job”

Veto: Vorige week verkondigde Wim Helsen in Veto dat hij vaak nee moet zeggen omdat hij zoveel aanbiedingen krijgt. Hoe zit dat bij u?

Segers: «Bij Wim is het natuurlijk zo dat hij heel bekend is en dat is ook zo voor bijvoorbeeld Philippe Geubels. Ik krijg veel minder vragen, maar ze zijn wel veel specifieker. Ze vragen mij bijvoorbeeld om een aparte figuur te spelen

of een gedicht op muziek te zetten. Wim en Philippe worden misschien meer gevraagd om in spelletjes te zitten. Dat zou ik ook niet doen.»

Veto: Op het vlak van interviews geven heeft u niet zo’n goede ervaringen met “Dag Allemaal.”

Segers: «Nee, en ik ben niet de enige. Het probleem is dat zij altijd alles verdraaien en geen ironie zien. Enfin, ze zien het wel, maar ze schrijven het niet. Zo zei ik bijvoorbeeld: “Op Expeditie Robinson heeft Antony Arandia keiveel zitten poepen met Sugar Jackson.”

Voor mij is dat overduidelijk humor. *Dag Allemaal* maakt daar dan de volgende titel van: “Antony Arandia is homo-seksueel.” Je leest alles wel na, maar ze slagen er toch in om dat allemaal te veranderen. Ze zetten er ook niet *lacht* achter of zo.»

«Ik ben daar nu wel meer op mijn hoede voor. Ik heb onlangs nog een interview met *Dag Allemaal* gedaan, en

dan ben ik gewoon superpositief. Ze vragen dan “Vindt u Geert Hoste slecht?” en dan antwoord ik van “Nee, helemaal niet, die is absurd!” Dan kunnen ze niets doen. De mensen die mij kennen en dat lezen weten hopelijk wel dat ik dat ironisch bedoel.»

LAVABO

Veto: Beschrijft u zichzelf het liefst als komiek of cabaretier?

Segers: «Als ik zogezegd stand-up-comedy doe, zet ik mij daar graag tegen af en word ik liever cabaretier genoemd. Nu ik daardoor uit gratie ben gevallen in het stand-up-comedy-milieu zeg ik dan weer dat ik een stand-upcomedian ben. Het ligt in mijn aard ligt om, van zodra er een bevestiging is van iets, daar tegenin te gaan. Bovendien denk ik dat stand-up meer een vorm van acteren is. Geen enkele komiek gaat mij wijs maken dat hij echt zichzelf is, dat bestaat niet.»

Veto: Verwachten mensen altijd dat u grappig bent omdat ze u vooral kennen als grapjas?

Segers: «Dat denk ik wel. Altijd als ik op café ga, zijn er twee of drie mensen die komen vragen om een mop te vertellen. Dan vraag ik wat hun job is en dan antwoorden ze bij wijze van spreken loodgieter. Dan zeg ik: “Herstel even snel die lavabo.” Dat is hetzelfde, hé. Het is stom dat mensen dat doen. Uiteindelijk is het maar een job.»

Veto: U vergelijkt zichzelf graag met anderen. Zo wou u vroeger graag Morrissey worden.

Segers: «Dat is absoluut waar. Het is daarom dat ik mezelf meer een acteur vind. Het is al van kindsbeen af dat ik liever iemand anders ben dan mezelf. Heeft dat te maken met het feit dat ik mezelf niet graag zie? Nee, maar dat heeft wel te maken met het feit dat ik graag iemand anders speel.»

«Ik ben dus geen Morrissey geworden, ik ben daarvoor gewoon te dik. Als puber wou ik dus wel zo’n Morrissey zijn, een icoon worden in muziek. Maar ik had snel door dat ik alles nogal lacherig, ironisch aanpakte. Dan kom je snel in een andere sfeer terecht, zijnde comedy.»

Veto: Zijn er dingen die u vroeger gedaan hebt waarvoor u zich nu schaamt?

Segers: «Nee, niets. Ik denk dat je heel veel leert door te proberen wat je wil doen, en als dat mislukt is dat niet erg. In de media krijg je niet vaak een tweede kans, en dat vind ik heel spijtig. Pakweg Rob Vanoudenhoven, altijd een succes, maar gaat éénmaal op zijn bek, hup, voor goed gedaan blijkbaar. Bart De Pauw is dan weer een uitzondering. Die heeft toch al twee of drie programma’s gemaakt die op niets trekken. Hij had dan wel weer een contract en mag blijven doordoen. De media staan wel rap klaar om u

neer te sabelen, wat ik niet zo goed snap. Mij kan dat ook overkomen, maar ik vind het niet erg om op mijn bek te gaan. Ik zou daarmee om kunnen.»

Veto: U heeft al veel uiteenlopende dingen gedaan. Wat wilt u nog doen?

Segers: «Die documentaire was mijn droom, en ik ga ook nog een film regisseren. Die zijn we nu aan het schrijven. Een boek heb ik ook al geschreven. Radio zou ik ook nog graag doen, maar dat zit er niet in. En een modeontwerper zou ik echt waar ook willen zijn. Dan zou ik de eerste heteroseksuele modeontwerper zijn, dat lijkt mij wel interessant.»

«Het Eurosongfestival zou ik graag presenteren, en een programma zoals Vrienden Van de Veire zou ik ook graag doen omdat ik zeker ben dat ik dat veel beter zou doen. Maar dat zal ik Peter Van de Veire volgende week zelf zeggen, ik hoop dat ze het erin laten. Voor de rest is alles wel al gepland, en hoop ik in 2013, als we nog leven, te kunnen stoppen. Dan heb ik alles gedaan en kan ik bij mijn moeder gaan wonen en gewoon rusten.»

Michiel Feys